VÝROČNÍ ZPRÁVA
MUZEA ŠUMAVY SUŠICE

ZA ROK 2016

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace

Adresa: náměstí Svobody 40, 342 0 Sušice
IČO: 00075116
Zřizovatel : Plzeňský kraj, Škroupova 18, 30613 Plzeň
Právní forma: příspěvková organizace
Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku,
vedeném krajským soudem v Plzni, pod značkou Pr 748.
www.muzeum.sumava.net

O B S A H

1. Úvod
2. Sbírkotvorná činnost
3. Evidence a inventarizace sbírek
4. Ochrana sbírek, konzervace, restaurování
5. Knihovna
6. Stálé expozice a výstavy
7. Opravy a udržování objektů
8. Ostatní činnost muzea:
    a) odborné pracoviště historické
    b) odborné pracoviště přírodovědné
    c) Záchranná stanice pro handicapované živočichy
    d) přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci
    e) zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi a sdělovacími prostředky, spolupráce s muzei v zahraničí atd
    f) práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.
9. Ediční a publikační činnost
10. Ekonomika, hospodaření
11. Seznam pracovníků k 31.12.2015
12. přílohy
    a)Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2015
    b) přehled živočichů přijatých do Záchranné stanice

1. ÚVOD

Muzeum Šumavy dnes představuje důležitý fenomén celého regionu. Pro další práci tohoto muzea je inspirující skutečností stálý zájem veřejnosti, relativně dobrá návštěvnost, která souvisí s turistickou atraktivitou Šumavy. Muzeum Šumavy je zařízením, které zdaleka nevyčerpalo své možnosti. Může stavět na tradici a dobré pověsti své dlouholeté kulturní práce, na bohatství a kvalitě svých sbírek a na fungujících pracovních kontaktech s předními odborníky, může také zodpovědně zkvalitňovat svou odbornou a publikační práci.

Komplex Muzea Šumavy zaujímá mezi muzei šumavského regionu významné postavení. Muzeum v Sušici vzniklo v roce 1880 jako první muzeum v oblasti Šumavy. Muzeum v Kašperských Horách bylo založeno v roce 1924 a železnorudské muzeum v roce 1936. Všechna tato muzea měla od svého vzniku zřetelný vlastivědný charakter a původní sbírkové programy se zaměřovaly na příslušná města a jejich nejbližší okolí.

V roce 1963 se objevila myšlenka spojit muzea v Sušici a v Kašperských Horách do jednoho celku a vytvořit tak větší muzejní ústav, který by zahrnoval větší část Šumavy. Obě muzea měla být propojena tak, že v Kašperských Horách bylo vytvořeno přírodovědné a v Sušici společenskovědní pracoviště. Pro příbuznou tématiku (sklářství) bylo k tomuto celku připojeno i nedaleké muzeum v Železné Rudě. Od roku 1967 tak tvořila tato muzea celek s názvem Muzeum Šumavy. Zřizovatelem muzea byl od roku 1967 Okresní úřad v Klatovech, od roku 2002 je jeho zřizovatelem Plzeňský kraj.

Od 1.ledna 2015 přešla pod Muzeum Šumavy nová pobočka – muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě u Hartmanic, které od jeho založení spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Toto muzeum přibližuje především osud rodiny židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. Je zde rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel a jejich soužití s ostatními členy české a německé komunity v západočeském příhraničí.

V současné době Muzeum Šumavy patří mezi vlastivědná víceoborová muzea. Sbírkový fond muzea zahrnuje především památky šumavské a pošumavské provenience – sklo, lidové umění, regionální výtvarné umění, užité umění od středověku po 20. století, sbírky přírodovědné, sirkařství. Od roku 1988 pracuje při muzeu ještě Záchranná stanice pro handicapované živočichy.

V roce 2016 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 22 výstav. Z toho 19 v muzeu a 3 mimo muzeum. I v roce 2016 bylo muzeum garantem dlouhodobé výstavy věnované spisovateli Karlu Klostermannovi v bývalé hájovně na Březníku. Celková návštěvnost stálých expozic, výstav byla v roce 2016 38.851 osob, ostatní akce pořádané muzeem navštívilo 2.593 osob. Celkem tedy zavítalo v roce 2016 do muzea 41.444 návštěvníků. Vzhledem k tomu, že muzeum v Kašperských Horách bylo kvůli rekonstrukci uzavřeno od září 2016 a muzeum v Železné Rudě bylo z důvodu rekonstrukce topení během roku uzavřeno prakticky 4 měsíce, lze předpokládat, že návštěvnost by byla ještě vyšší.

V oblasti sbírkotvorné činnosti se podařilo získat řadu cenných přírůstků do muzejních sbírek. Jedná se zejména o předměty darované našemu muzeu panem Bruno Schreiberem a kolekci historického skla, na jejíž zakoupení přispěl mimořádným příspěvkem Plzeňský kraj.

Celkem muzeum získalo 20 inventárních čísel nových přírůstků, tj. 101 předmětů.

2. SBÍRKOTVORNÁ ČINNOST

Muzeum Šumavy je muzeem o Šumavě, to znamená, že ve své sbírkotvorné činnosti se snaží komplexně dokumentovat život a přírodu především centrální části Šumavy. Sběrná oblast muzea zahrnuje kromě Sušicka, Kašperskohorska a Železnorudska i Stašsko, Kvildsko, Lenoru a částečně Vimpersko. Sbírky Muzea Šumavy již od doby svého vzniku představují ve svém celku velice kvalitní sbírkový fond šumavské a pošumavské provenience.

Ve sbírkách společenských věd vynikají například některé archeologické památky, numismatická sbírka, řemeslnické, dřevařské, zemědělské, hamernické a sklářské nářadí a pomůcky, porcelán a keramika, textil, výrobky uměleckého řemesla a průmyslu, výrobky tzv. podomáckého průmyslu, památky zlatorudného hornictví, památky lidové kultury a umění, hudební nástroje, písemné památky, fotografie, památky na některé významné osobnosti a další doklady hospodářského a společenského života. Badatele zvlášť zajímá poměrně početná sbírka šumavského skla, kde je významně zastoupena produkce sklárny Lötz v Klášterském Mlýně, dále výrobky skláren v Anníně, Adolfově a Lenoře. Unikátní soubor secesního skla firmy Lötz doplňuje také rozsáhlý archív sklářských střihů a návrhů, který je jedinečným zdrojem informací o produkci a uměleckém vývoji sklárny. V roce 2016 se podařilo sbírku skla doplnit o řadu předmětů, mezi nimiž je zastoupeno několik výrobků z tzv. období TANGO. Ojedinělou a významnou součástí tohoto fondu je sbírka skla tvořená exponáty, které v letech 2005 – 2012 daroval muzeu pan Bruno Schreiber ze Švýcarska, celkem se jedná o více než 400 předmětů. V říjnu 2014 oznámil pan Schreiber, že pro muzeum odkoupil ze soukromé sbírky kolekci dalších 41 předmětů ze skla. Jejich převoz a následná instalace proběhla v dubnu roku 2015. V roce 2016 daroval pan Schreiber našemu muzeu opět několik předmětů na doplnění své sbírky skla, dále malou, ale hodnotnou sbírku 15 kusů historického cínu převážně z poloviny 19. století. Stejně jako v případě sbírky skla, i nyní několik cínových předmětů pochází přímo z rodinného majetku pana Schreibera. Dále nám daroval barokní polychromovanou plastiku Anděla - Světlonoše. Nejcennějším darem je však barokní obraz Madony s děťátkem. Jedná se o olej na plátně o rozměrech 54x43 cm a jeho autorem je barokní malíř Sassoferrato, vlastním jménem Giovanní Battista Salvi (1609-1685). Pan Schreiber strávil celý minulý týden v Sušici a často navštěvoval muzejní expozici, kde je vystavena jeho sbírka skla. Návštěvníci byli velice mile překvapeni, když se přímo od něj dozvídali zajímavé informace o jeho sbírce, o tom jak vznikala a když jim vysvětloval různá "tajemství" výroby a zpracování skla.

Dalším velice zajímavým přírůstkem je soubor 22 kreseb a koláží od výtvarníka Josefa Pospíchala. Josef Pospíchal pochází ze Sušice. Velký vliv na něj měl sušický výtvarník Jan Mleziva, se kterým se setkal při vytváření výprav pro sušické ochotníky a se kterým poznával výtvarné techniky od kresby po scénografii. Po maturitě se neúspěšně třikrát pokoušel o přijetí na vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze. Později se seznámil s vrstevníky a malíři Miloslavem Čelakovským a Jindřichem Krátkým, kteří jej vzali mezi sebe a v šedesátých letech společně několikrát vystavovali v Plzni, v Tachově, v Sušici. V roce 1968 opustil J. Pospíchal Sušici a odešel do Prahy, kde pracoval jako redaktor jednoho časopisu. Publikoval v různých denících a v časopisech a především se dostal do týmu stálých spolupracovníků humoristického týdeníku Dikobraz. V roce 1969 se vrátil na Šumavu - do Železné Rudy, kde pracoval jako celník, ale dále se věnoval i výtvarné činnosti. S dalšími výtvarníky vystavoval na společných výstavách v Praze, měl samostatné výstavy v Litvínově, Jablonném v Podještědí, v Plzni. Jeho kresby putovaly po festivalech humoru v Teheránu, Bruselu, Liverpoolu, Istanbulu a dalších městech. V roce 1984 získal cenu Grand Prix na světovém festivalu humoru a satiry ve Skopje. Představil se i na výstavách České unie karikaturistů v Praze. Humorná nadsázka, která je vlastní jeho volné tvorbě, se uplatnila při ilustracích učebnic českého jazyka, matematiky a ruštiny

pro základní školy a nižší ročníky gymnázií. Jeho předností je zejména jednoduchá přesvědčivá kresba a inteligentní humorná pointa. Muzeu daroval soubor kreseb a koláží, na nichž použil motivy nálepek z krabiček od sirek vyráběných v Sušici.
Mezi významné fondy se dále řadí dochovaná část knihovny kláštera kapucínů v Sušici, sušický cínový poklad z přelomu 16. a 17.století, šumavské kresby, akvarely a barevné dřevoryty Josefa Váchala, nejstarší sušické zápalky atd. Mezi nejcennější sbírkové předměty patří také soubor pozdně gotických plastik z přelomu 15. a 16.století. Sem se řadí především díla Mistra Oplakávání ze Zvíkova z 1.třetiny 16.století, která patří ke špičkám českého gotického umění a jsou vystavena ve stálé expozici v Kašperských Horách.
Velké zastoupení mají i přírodovědné sbírky, které jsou členěny do několika základních skupin – mineralogie, geologie, botanika, zoologie a entomologie. Rozsáhlou botanickou sbírku tvoří několik tisíc herbářových položek, podobně bohatý je i entomologický materiál. V zoologické sbírce patří mezi nejcennější předměty preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. Také botanické sbírky muzea jsou odborníky vysoce ceněny, protože jsou v nich zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v příhodě nenajdeme, nebo jen velmi zřídka. Přírodovědné pracoviště Muzea Šumavy vzhledem k platné legislativě nemá prakticky možnost dále vlastním sběrem rozšiřovat přírodovědné sbírky a také možnost vlastních terénních výzkumů je značně omezená. Z důvodů ochrany přírody jsou tak některé přírodniny dnes dokladovány pouze fotografiemi. Situaci se podařilo alespoň trochu vyřešit podepsáním Memoranda o spolupráci mezi Muzeem Šumavy a Národním parkem Šumava, které definuje spolupráci v několika směrech (spolupráce v přírodovědných oborech a monitoringu, spolupráce v historických oborech, prezentační a propagační činnosti). Kromě jiného se podařilo také získat pro některé odborné pracovníky výjimku (povolení ke vstupu) z ochranných podmínek na území NP a CHKO Šumava ve smyslu platné legislativy.

V roce 2016 získalo Muzeum Šumavy celkem 20 inventárních čísel přírůstků (101 předmětů) :

1. nahřívací žehlička se židovským symbolem (koupě),
2. 12 předmětů historického skla z produkce šumavských skláren – 3 pohárky na likér TANGO, dva pohárky na likér, zvonovitý pohár na víno, pohár ze zatavenou nitkou, sklenka na víno, kalíšek na likér, koflíček s talířkem TANGO, zlacená karafa, karafa z čitého skla (koupě),
3. soubor 8 kusů historického skla z produkce šumavských skláren – červeně malovaná sklenička, broušený čirý pohár na grog, dvě sklenky z uranového skla, miska na nožce ze stříbřeného skla, pohár na nožce ze stříbřeného skla, broušený pohár z čirého skla, nástolec z modrého mléčného skla (koupě),
4. Alois Moravec – 5 ks zarámovaných novoročenek (koupě)
5. soubor 13 pohlednic (koupě),
6. Bohumil Ullrych – Hřbitov ve Strašíně, 1937, kvaš (koupě),
7. soubor historického cínu z poloviny z přelomu 18. a 19. století – 15 kusů (dar B. Schreibera, Švýcarsko),
8. obraz Madona s dítětem, olej na plátně v rámu, roz. 54x43 cm, autor barokní malíř Sassoferrato, vlastním jménem Giovanní Battista Salvi (1609-1685), (dar B. Schreibera, Švýcarsko),
9. barokní polychromovaná plastika Anděla-Světlonoše (dar B. Schreibera, Švýcarsko)
10. složka dokumentů – osobní archiv dr. InG. Bruno Schreibera (dar B. Schreibera, Švýcarsko),
11. kolekce 4 kusů historického skla – karafa se šesti sklenkami, miska z mléčného skla

TANGO, miska z čirého broušeného skla, barevná broušená skleněná mísa ART DECCO (dar B. Schreibera, Švýcarsko),
12. soubor 9 kusů historického skla z produkce šumavských skláren – černobílá váza TANGO, pohár na nožce z produkce sklárny MAYER, rubínová cukřenka, miska z růžového skla LOETZ, číška z modrého skla STACHY, broušená vysoký pohár ANNÍN, vázička z modrého alabastrového skla, červenočerná vázička TANGO, černozelený hrneček TANGO (koupě),
13. soubor 22 kreseb a koláží s motivy sušických sirkových nálepek, autor Josef Pospíchal (dar autora - Josef Pospíchal, Železná Ruda),
14. tři historické fotografie (koupě),
15. obraz Krajina u Zborovic, autor Bohumil Král, 1978, olej na desce (vl. činnost),
16. obraz: portrét sušického starosty Josefa Seidla, olej na plátně (vl. činnost),
17. obraz: portrét druhé ženy starosty J.Seidla, olej na plátně (vl. činnost),
18. obraz: broušená skleněná deska s dvoubarevným podkladem, autor Ludvík Kovář, (vl. činnost)
19. album s plakáty divadelních představení dramatického odboru TJ Sokol v Sušici z let 1915–1941 (vl. činnost),
20. pozůstalost někdejšího vedoucího muzea Rudolfa Kůse (vl. činnost).

Náklady na nákup sbírkových předmětů v roce 2016 byly ve výši 72.260,- Kč.

3. EVIDENCE A INVENTARIZACE SBÍREK

Podle zákona č. 122/2000 Sb., má Muzeum Šumavy zaevidované v centrální evidenci sbírek (CES) 2 samostatné sbírky:
1. sbírka Muzea Šumavy v Sušici a v Kašperských Horách
2. sbírka Muzea Šumavy v Železné Rudě

V rámci katalogu „obecné sbírky“ (BACH system) pokračuje přepisování záznamů z přírůstkových knih do databáze. Prozatím se i nadále vede souběžně evidence v počítači i v dosavadní přírůstkové knize.

Do evidence písemností v počítačovém programu BACH (písemnosti se sign. P, D, TA, TB, TC s přesahy do knihovních signatur D a E) bylo zaneseno za rok 2016 22 nových samostatných položek. Další materiál byl, stejně jako v každém roce, vzhledem ke své tématické příbuznosti přemanipulován z několika rozptýlených signatur pod jednu jedinou (nejčastěji materiály dokumentující činnost muzea). V programu BACH bylo v roce 2016 zpracováno a digitalizováno také dalších 55 složek starých archivních fotografií a pohlednic. Fotografií je v těchto složkách celkově 310 ks a zobrazují snímky přibližně od 90 let 19. století až po 90. léta 20. století.

V roce 2016 byla provedena inventarizace části sbírky archeologické, která je uložená v depozitáři v bývalé praktické škole v Kašperských Horách (3.605 předmětů), část sbírky militárií uložených v depozitáři v muzeu v Kašperských Horách (193 předmětů), část sbírky modelů uložených částečně v Kašperských Horách a v Břežanech (67) a část sbírky sirkařství (2.011 předmětů).
Dále pokračuje inventarizace části sbírek uložených v depozitáři v Břežanech (podsbírka etnografická). Celkem se jednalo o 58 předmětů.

4. OCHRANA SBÍREK, KONZERVACE, RESTAUROVÁNÍ

Muzeum disponuje dostatečnou plochou depozitářů, ale z hlediska zabezpečení, klimatu a vybavení plně vyhovují jen nové depozitáře v Kašperských Horách. Postupně se však vytvářejí podmínky pro odpovídající uložení sbírek v depozitářích. V roce 2015 jsme dokončili postupné přestěhování sbírek z depozitáře v bývalé škole ve Volšovech (objekt patří městu Sušice). Po několika letech, kdy se pro postupnou rekonstrukci objektů muzea v Kašperských Horách sbírkové sondy různě přemisťovaly, jsme doufali, že sbírky budou uložené již definitivně, ale s ohledem na možnost získaní finančních prostředků na rekonstrukci depozitáře v bývalé praktické škole v Kašperských Horách, se zdá, že stěhování bude opět pokračovat. Vzhledem k rekonstrukci budovy muzea v Kašperských Horách a k výměně krovu a střechy, jsme přestěhovali poslední předměty z bývalého půdního depozitáře a dočasně jsme je uložili v prostorách sousedního objektu.
V novém depozitáři v Kašperských Horách jsou definitivně uložené sbírky skla, porcelánu, rozsáhlá sbírka betlémů, podmalby na skle, plastiky a obrazy, grafika, plakáty, velkoformátové fotografie, sbírková knihovna, sklářský archiv a geologická sbírka.
Zlepšila se také situace depozitáře v Břežanech, kde byla až v roce 2010 zavedena voda, zbudováno zázemí (kuchyňka, WC) a vytvořen prostor pro práci se sbírkami. Depozitář byl také vybaven novým pevným i mobilním regálovým systémem, který umožňuje lepší a přehlednější uložení sbírek. V roce 2011 zde bylo vytvořeno pracovní místo (poloviční úvazek) pro správce objektu a kurátora zdejší sbírky. Při odborné prohlídce se zjistilo, že v tomto depozitáři nejsou sbírky ohroženy plísněmi. Vzhledem k tomu, že nyní se v objektu pravidelně větrá, část je temperována a provádí se zde pravidelné každoroční chemické ošetření uložených sbírek, celková situace se zde výrazně zlepšila. Pokračuje postupné ukládání etnografických sbírek, uložených v tomto depozitáři, do nových regálů. Předměty jsou očištěny, roztříděny, pořizuje se jejich fotodokumentace a lokační seznamy. V roce 2016 bylo takto nově uloženo a zdokumentováno 58 předmětů (celkem je v tomto depozitáři již takto zpracováno a uloženo 3.494 předmětů).
Dále má muzeum menší půdní depozitář v budově muzea v Sušici, kde jsou uloženy dokumenty a sbírka fotografií.
Část prostoru v objektu Galerie (čp. 141) v Kašperských Horách je zatím vyčleněná pro uložení zoologických, entomologických a botanických sbírek. S novými depozitářem pro tyto sbírky se počítalo původně v objektu muzea (čp.140) po jeho rekonstrukci. Ale koncem roku se objevila možnost podat žádost o dotaci z evropských fondů (iROP) a v případě úspěchu zrekonstruovat další objekt depozitáře v bývalé škole v Kašperských Horách. Nyní je zde uložen textil, archeologické sbírky, sádrové odlitky a kachle a rozměrnější nábytek. Polovina tohoto objektu je zatím nevyužitá a měl by zde vzniknout nový specializovaný depozitář pro přírodovědné sbírky, včetně manipulačního prostoru na zpracování tohoto materiálu (tzv. mokré pracoviště), preparátorské dílny, konzervátorského pracoviště a prostoru pro badatele. Nakonec by zde měly být umístěny rozměrnější předměty z etnografické sbírky - např. žebřiňáky, saně na svážení dřeva, velké mandly. Dále by se měly být umístěny ještě některé menší fondy - modely a odlitky, gramofonové desky, noty. V menší části prostoru by mělo být provozní zázemí (sklad publikací a provozní archív).

Souběžně s umístěním předmětů do nových depozitářů se zpracovávají nové lokační seznamy a dle možnosti se pořizuje jejich fotodokumentace. Dokumentační fotografie se také pořizují u všech nových přírůstků do sbírkového fondu. Ve všech depozitářích byla také v loňském roce provedena odborná deratizace.

5. KNIHOVNA

Muzejní knihovna je dle zák. 257/2001Sb., zapsaná pod evidenčním číslem 5800/2004 jako knihovna Muzea Šumavy Sušice, základní knihovna se specializovaným knihovním fondem. Knihovna poskytuje presenční služby veřejnosti. Kromě odborné literatury obsahuje i regionální fond a fond starých tisků. Knihovna také odebírá pravidelně 19 titulů regionálních a odborných periodik. Knihovna je vybavena knihovním systémem Clavius. Správu knihovny zajišťuje v rámci svého úvazku od března roku 2014 historik a archivář PhDr. Jan Lhoták.

V Sušici je umístěna studijní knihovna společenskovědní a v Kašperských Horách je umístěna knihovna přírodovědná. Od roku 2009 se v Kašperských Horách buduje ještě specializovaná knihovna se sklářskou literaturou. Do nového klimatizovaného depozitáře v Kašperských Horách byla v minulých letech také přesunuta část sbírkové knihovny (staré tisky) z knihovny v Sušici a z depozitáře ve Volšovech.

Knihovna měla v roce 2016 celkem 31 zaregistrovaných uživatelů a zapůjčeno bylo celkem 63 titulů, z toho absenčně bylo zapůjčeno celkem 45 titulů. Půjčují se především publikace regionální a místní provenience a regionální tiskoviny.

K 31.12.2016 studijní knihovna obsahovala celkem 21.298 inventárních čísel. V roce 2016 bylo v knihovně zaevidováno 71 nových přírůstkových čísel (včetně svázaných ročníků odborných časopisů). Celkové náklady na nákup knih, novin a časopisů a na knihařské práce činily v roce 2016 19.788,- Kč.

Knihovna muzea odebírá tato periodika:

1. Art + Antiques
2. Časopis Národního muzea
3. Český časopis historický
4. Dějiny a současnost
5. Historický obzor
6. Klatovský deník
7. Muzejní a vlastivědná práce
8. Ochrana přírody
9. Památky archeologické
10. Rodopisná revue
11. Rozhled
12. Sušické noviny
13. Týdeník Klatovska
14. Umění
15. Věstník AMG
16. Vítaný host
17. Zprávy památkové péče
18. Zprávy České botanické společnosti
19. Živa

Přehled regionálních periodik v knihovna muzea

Posel ze Sušice	1879 – 1893
Svatobor	1894 – 1915
Sušické listy	1918 – 1940
Sušický sirkař	1945; 1951 – 1962
Šumavský hraničář	1947
Hraničář	1969; 1973 – 1980; 1982 – 10. 9. 1993
Sušické noviny	1950 – 1954; 1990 – současnost

Sušické střípky	1994
Šumavan	1868 – 1886; 1890; 1893 – 1908; 1910 – 1914;
	1918 – 1930; 1932 – 1939; 1941; 1991 – 1993
Nové Klatovsko	1960 – 1989; 2009 – 2010
Týdeník Klatovska	1992 – současnost
Klatovský deník	duben 1993 – současnost
Pravda; postupně Nová pravda; Deník Nová Pravda; Plzeňský deník	1946; 1959 – březen 1993
Jihočeská Pravda; později Deník Jihočeská Pravda	1967 – 1992
Minulostí Západočeského kraje	1962 – 2016

6. STÁLÉ EXPOZICE A VÝSTAVY

◆Muzeum Šumavy Sušice

Původní Městské muzeum v Sušici patří k nejstarším muzeím v Čechách. Bylo založeno již v roce 1880 a stalo se prvním muzeem v jihozápadních Čechách. Tehdy bylo v Českých zemích jen 26 muzeí. Nejbližší muzea byla v Českých Budějovicích (1877) a v Plzni (1878). Zakladatelem sušického muzea byl místní učitel Josef Holík.
Díky podpoře starosty Seitze a místní spořitelny se ve 30.letech podařilo prosadit záměr, aby muzeum získalo pro své účely budovu bývalého děkanství – tzv. Voprchovský dům na náměstí, původně měšťanský pozdně gotický dům, přestavěný renesančně v době kolem roku 1600. Úpravy historického domu bývalého děkanství pro muzeum provedl citlivě za přísného respektování zásad památkové péče v letech 1932 – 1935 místní stavitel Karel Houra. Historická budova slouží muzeu dodnes.
Úvodní část **stálé expozice** sušického muzea předkládá ukázky z archeologických nálezů pravěkého i středověkého původu. Mezi nejzajímavější předměty patří památky

z pravěkého hradiště na Sedle, které bylo obýváno Kelty i Slovany nebo nálezy ze slovanského pohřebiště pod Svatoborem z 11. století.
V přízemí se nachází také jeden z nejvýznamnější magnetů muzea - Sušický mechanický betlém. Jedná se o jeden z největších mechanických betlémů v ČR, společné dílo místních řezbářů Karla Tittla a Pavla Svobody z roku 2004. Betlém, který je majetkem Města Sušice a do muzea je jen zapůjčen jako dlouhodobá zápůjčka na základě smlouvy, je přístupný celoročně.
Velká část přízemí muzejní budovy je věnována fenoménu sušického sirkařství, kde jsou kromě sirkařských strojů a nářadí různé druhy nejstarších zapalovadel, zápalek a zápalkových nálepek. Tato část expozice je už jen připomínkou zaniklé tradice, která začala v roce 1839 a Sušici proslavila snad na celém světě. Továrna byla jediným výrobcem zápalek v Česku, přičemž osmdesát pět procent výrobků firmy směřovalo na zahraniční trhy. Výroba zápalek zde definitivně skončila na konci roku 2008. V březnu roku 2013 podalo muzeum na Ministerstvo kultury návrh na zapsání některých objektů v areálu bývalé továrny SOLO do seznamu kulturních památek, což tehdy zabránilo totální demolici celého areálu. Z původně navrhovaných pěti objektů byly mezi památkově chráněné zařazeny pouze dva. Zbylá část areálu je postupně demolována a vlastník i nadále počítá s realizací výstavby nového nákupního centra s velkokapacitním parkovištěm.
V přízemí byla již v roce 2014 otevřena také nová malá expozice věnovaná historii někdejší druhé továrny na výrobu sirek, později přeměněné na výrobu obalového materiálu – PAP (GIO'STYLE PAP a.s., DOPLA PAP a.s.). Zakladatel sušického sirkařství Vojtěch Scheinost se v roce 1865 osamostatnil a založil vlastní výrobu zápalek, tzv. Hořejší továrnu. Druhá sušická sirkárna prosperovala celkem slušně a roku 1903 se i tato sirkárna s celou řadou dalších stala členem akciové společnosti SOLO. V období hospodářské krize však továrna s výrobou skončila – poslední sirky se zde vyrobily v pátek 11. března 1932. Už v srpnu roku 1933 byla v bývalé Scheinostově sirkárně, pozdějším PAPu, zahájena zcela nová výroba papírových impregnovaných nádobek SOLOKUP a průhledných obalů a nádobek FADUTUB z acetylové celulózy. Provoz této nové továrny zahajovalo 5. srpna 1933 pouhých deset zaměstnanců. Vyráběli kelímky na marmeládu, misky pro aspiky a kulaté krabice. Závod dostal nové označení „PAP“, odvozené od papíru a papírenské výroby.
Poptávka po nových moderních obalech byla záhy tak velká, že bylo nutno velice brzy pořídit nové stroje a výrobu rozšířit. V roce 1938 zde bylo zaměstnáno již přes 400 osob. Do roku 1939 byl závod PAP součástí podniku SOLO. Po válce byl znárodněný podnik začleněn do národního podniku Jihočeské papírny a později se stal jedním ze závodů Západočeských papíren Plzeň. Novodobá historie podniku se začíná psát vznikem akciové společnosti PAP Sušice v roce 1992. Od roku 1999 je továrna součástí silné finanční nadnárodní skupiny Laura G a název podniku se změnil na GIO'STYLE PAP a.s., později na DOPLA PAP a.s. Továrna je dnes vybavena nejmodernější technologií na výrobu potravinářských obalů z plastů a papíru. Zásobuje svými plastovými a papírovými výrobky velkou část tuzemského trhu. Mezi významné odběratele patří renomované firmy jako jsou Danone, Setuza, Coca-Cola, Pepsi Cola, Jihočeské mlékárny a další. Tato část expozice prošla koncem roku 2016 malou úpravou a doplněním.
V zadním traktu muzea, který prošel rekonstrukcí a dostavbou, je malé lapidárium, kde vystavujeme historické kamenné prvky, které dříve muzeum veřejnosti ukázat nemohlo. Najdeme tu například městský pranýř., mlecí kameny, kamenné koryto, profilovaná kamenná ostění a jiné ozdobné kamenné prvky. Tuto expozici postupně doplňujeme zrestaurovanými unikátními kříži ze zrušeného starého sušického hřbitova. V roce 2016 sem byl nainstalován další kříž.
V patře je expozice věnována především dějinám města Sušice. Kulturní úroveň města před bitvou na Bílé hoře ilustrují pozdně gotické plastiky (například Klečící Madona

z Čímic od Monogramisty IP, Pieta Mistra Oplakávání ze Zvíkova a sušický cínový poklad. Další část stálé expozice je věnován barokní době, sušickému klášteru kapucínů a jeho knihovně. K významným přírůstkům této části expozice patří barokní obraz madony s děťátkem od významného italského malíře Sassoferrata, vlastním jménem Giovanní Battista Salvi (1609-1685) a barokní plastika andílka Světlonoše. Oba předměty daroval v roce 2016 muzeu pan Bruno Schreiber. Prostor celé další místnosti zaujímá expozice šumavského sklářství, která představuje unikátní sbírku věnovanou v roce 2005 muzeu panem Brunem Schreiberem. Poslední místnost je zařízená ve stylu dobového měšťanského interiéru z poloviny 19.století a přibližuje dobu národního obrození na Sušicku. Tato část expozice byla v roce 2015 doplněna originální sbírkou především francouzského tvarovaného a lisovaného sklo, převážně z období mezi roky 1820 až 1890. Tuto sbírku od její majitelky paní Ackermannové ze Švýcarska odkoupil pan Dr. Bruno Schreiber a následně ji daroval našemu muzeu. Koncem roku 2016 byla tato část expozice doplněna malou sbírkou historického cínu, který muzeu daroval opět pan Bruno Schreiber.
V Sušici je umístěno ředitelství celého muzejního komplexu Muzea Šumavy včetně ekonomického pracoviště. Dále je zde soustředěna muzejní knihovna, historické pracoviště a oddělení muzejní dokumentace. Zpracovávají se zde například sbírky písemností a fotografií. Má zde dílnu technik - údržbář muzea. Muzeum je otevřeno celoročně s technickou přestávkou v listopadu a v dubnu. Pokud to však provozní podmínky umožňují, pak i v této době vycházíme vstříc případným skupinovým návštěvám a prohlídku muzea jim umožníme.
Plné vstupné do sušického muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na některé výstavy a poplatek za povolení k fotografování.

◆Muzeum Šumavy a Galerie Kašperské Hory

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy dva objekty, jejichž hlavní předností je poloha v centru města. Muzeum v Kašperských Horách je oproti sušickému poměrně mladší. Vzniklo teprve v roce 1924 v rámci příprav města na oslavy jeho 600.výročí. První své umístění našlo v prostorách bývalé odborné školy pro zpracování dřeva. Už ve svých začátcích mělo štěstí na pozoruhodné osobnosti, které přínosně zasahovaly do jeho osudů. Od samotného počátku své existence vyvíjelo intenzívní sbírkotvornou činnost v oblasti střední Šumavy a tak často překračovalo úzký rámec města a jeho nejbližšího okolí. Zakladatelem muzea byl ředitel měšťanské školy Rudolf Nowak. Během několika prvních let existence muzea shromáždil přes tři tisíce sbírkových předmětů, prováděl

památkářskou dokumentaci v městě i jeho okolí, pro muzejní expozici zhotovil řadu nákresů a plánků. Ve sbírkách jsou dodnes uchovávány Nowakovy akvarely i oleje s motivy z Kašperských Hor a okolí.
Dalším vynikajícím pracovníkem a pokračovatelem Nowakovým byl profesor kašperskohorské německé reálky Hans Kollibabe, známý svými četnými vlastivědnými články, organizováním společenského a hudebního života, kronikářskou prací a především svou činností sběratele lidové slovesnosti, zejména pohádek, pověstí i historek ze střední Šumavy, které vydával také knižně. Za jeho působení muzeum získalo celou řadu cenných přírůstků zejména z oblasti lidové kultury, sbírky byly nově roztříděny a uspořádány. Díky profesoru Kollibabemu muzeum rovněž pečovalo o poměrně rozsáhlý městský archív. Jako zcela výjimečnou aktivitu v předválečných letech je třeba u kašperskohorského muzea hodnotit úsilí o realizaci vědecké výzkumné činnosti v terénu. Ve třicátých letech toto malé vlastivědné muzeum organizovalo a z vlastních prostředků i veřejných sbírek financovalo archeologický průzkum keltských hradišť na Sedle u Albrechtic a na Obřím hradu u Popelné, který prováděla badatelka Dr. Kamila Streitová z Ústavu prehistorie Německé univerzity v Praze. Bezprostředně po roce 1945 mělo muzeum opět štěstí v osobě učitele Emanuela Boušky, který muzeum úspěšně spravoval a vedl až do konce 60.let. Bouška nejen, že přes několikeré náročné stěhování sbírek uhájil existenci muzea, ale v nebývalém rozsahu sbírky vlastními sběry významně obohatil. Z vylidněných a devastovaných příhraničních území Šumavy se mu dařilo zachraňovat ohrožené kulturní a přírodní památky. Významnými a početnými zisky obohatil zejména sbírky skla, řemesel, zemědělství, starého a lidového umění, založil ojedinělou sbírku obrazů a grafiky se šumavskými náměty. Už při tvorbě expozic v dnešní budově č.p.140 na náměstí v letech 1953 – 1954 se uplatňovala koncepce muzea nejen městského, ale především regionálního muzea pro Šumavu. Dospělo se tak k rozhodnutí budovat i ta oddělení, pro které muzeum dosud nemělo materiál. Vytvářely se nové sbírky zejména z oborů přírodních věd – mineralogie, geologie, botaniky ale i zoologie, k čemuž se podařilo získat spolupráci předních odborníků. Charakteristickým rysem muzea v Kašperských Horách se od 50. let stal také zájem o výtvarné umění, který se projevil nejen budováním sbírky grafiky a obrazů se šumavskými náměty, pořádáním pravidelných výstav výtvarného umění, ale i konkrétní spoluprací s výtvarníky. Příkladem tu může být působení akademického malíře Aloise Moravce, který podle námětů muzea vytvořil v padesátých a šedesátých letech jedinečný soubor šumavských kreseb a olejů, které mají dnes rovněž význam dokumentární. I v současné době se muzeum snaží tuto sbírku stále doplňovat. Snad nejcennějším souborem děl inspirovaných Šumavou, které dříve získalo muzeum v Kašperských Horách, jsou kresby, akvarely a barevné dřevoryty všestranného umělce Josefa Váchala, včetně jeho unikátní grafické knihy Šumava umírající a romantická. Díky svému obdivuhodnému rozhledu dovedl Bouška dobře a s efektem využívat odbornou pomoc z centrálních vědeckých institucí a to nejen pro oblast přírodních ale i společenských věd. Úloha kašperskohorského muzea jako regionálního ústavu pro Šumavu byla posílena zejména vznikem Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 1963. Muzeum už tenkrát neslo název „Šumavské muzeum“ a získávalo své návštěvníky zejména ze stále rostoucích řad turistů.

Současná stálá expozice muzea v Kašperských Horách byla otevřena po rozsáhlé stavební adaptaci muzejní budovy v roce 1980. Zaujímá prakticky obě patra muzejní budovy. První patro je vyhrazeno přírodě Šumavy a druhé zaujímá historická expozice s názvem Život a práce lidí. Expozice Příroda Šumavy je zaměřena na názorné a přehledné zachycení jednotlivých životních prostředí – biotopů. Naznačují to ostatně názvy jednotlivých oddílů: Život v Šumavském lese, Příroda šumavských sídlišť a jejich okolí, Život v prostředí šumavských vod, Příroda šumavské otevřené krajiny. Na několika místech expozice přibližuje problematiku ochrany šumavské přírody a informuje o významu Národního parku a Chráněné krajinné oblasti. Nutno ovšem poznamenat, že tato

expozice je již morálně i odborně zavádějící a je obtížné poskytovat návštěvníkům relevantní informace, které by mohly jednak lépe zaujmout a lépe reflektovat současný stav.
Historická expozice ve 2. patře byla uspořádána do několika tématických celků: Osídlení a bydlení, Zemědělství, dřevařství, domácká výroba, lidová kultura, Sklářství, Těžba zlata a Kašperské Hory. Expozici doplňují výtvarná díla inspirovaná krajinou a přírodou Šumavy (Váchal, Nejedlý, Moravec, Krejsa, Beneš, Houšť). Mezi nejzajímavější exponáty zde například patří ukázky výroby tzv. dřevěného drátu a dřeváků, dřevěné úly v podobě venkovských domů, dřevěné hračky, historický a lidový malovaný nábytek, předměty lidového i vysokého umění, podmalby na skle, betlémy, devocionálie, lidové hudební nástroje, umrlčí prkna, památky na život světáků – cirkusáků. Zasloužená pozornost je věnována minulosti šumavského sklářství s důrazem na slavné secesní vázy firmy Lötz z Klášterského Mlýna u Rejštejna. Mezi zvláštnosti zde patří také ojedinělá sbírka lahviček na šňupací tabák. V expozici Šumavská těžba zlata a Kašperské Hory návštěvníka zaujmou modely rýžování, dolování a zpracování zlata i archeologické nálezy. Mezi památkami starého umění vynikají díla pozdně gotického řezbářství, zejména díla anonymního tvůrce, zvaného Mistr Oplakávání ze Zvíkova, jejichž vznik umožnila prosperita Kašperských Hor pramenící na počátku 16. století z postavení horního města a střediska obchodu s Bavorskem.
Ve stálé expozici jsme několik let neprováděli žádné zásadní změny, protože jsme počítali s dokončením třetí etapy rekonstrukce tohoto muzea, která by zahrnovala i novou expozici. Protože však v nejbližších letech tento záměr nebude patrně naplněn, provedli jsme v roce 2016 drobné úpravy vlastními silami. Nejvýraznější je nově upravená vstupní část přírodovědné expozice, která je věnována geologii a mineralogii a nové popisky v přírodovědné expozici.

Na objekt muzea navazuje i objekt tzv. Galerie, která prošla v letech 2009 – 2011 celkovou rekonstrukcí. V rekonstruovaném objektu je nadále v přízemí výstavní prostor pro krátkodobé výstavy a v patře se do budoucna uvažuje s instalací nové stálé expozice věnované historii šumavského sklářství. Protože se objevila možnost podat žádost o dotaci z evropských fondů (iROP), začala se tato expozice připravovat již konkrétně. Sbírku skla muzea tvoří archeologické nálezy z lokalit šumavských skláren, unikátní soubor sklářských střihů převážně ze slavné sklárny v Klášterském Mlýně, vlastní výrobky šumavských skláren v řádu několika tisíc kusů a sklářské náčiní. K této sbírce můžeme přiřadit i rozsáhlý soubor šumavských podmaleb na skle. Šumavské sklářství a sbírka skla Muzea Šumavy si novou komplexně pojatou expozici zaslouží, protože dosavadní expozice v současné době už totiž naprosto nevyhovuje svým rozsahem ani koncepcí a nedokáže představit sklářskou sbírku muzea v plném rozsahu a sklářskou tematiku ve všech souvislostech historického vývoje Šumavy. Nová expozice by měla představit nejen historii a produkci nejvýznamnějších šumavských skláren, ale i to, jakým způsobem jejich činnost ovlivnila hospodářský, kulturní a duchovní život zdejších obyvatel. Neměla by být jen přehlídkou výrobků šumavských skláren, ale měla by zprostředkovat i další informace, které se vztahují ke sklářům, k jejich životu a k jejich práci.

Vzhledem k tomu, že objekt je nově rekonstruovaný, včetně elektroinstalace, vytápění, EZS i EPS, nebudou pro potřeby nového muzea nutné žádné stavební zásahy, kromě osazení zvedací plošiny pro zlepšení pohybu osob se sníženou mobilitou. Při předchozí rekonstrukcí už byla provedena potřebná stavební úprava pro instalaci této plošiny. Plošina navíc umožní lepší dostupnost nejen nového sklářského muzea, ale i dalších částí stálé expozice muzea.

Rekonstrukce objektu galerie již řešila i budoucí propojení obou objektů. Této situace jsme tedy využili a sjednotili jsme vstup do celého areálu muzea. Bývalou vstupní halu s pokladnou v budově muzea jsme využili jako nový výstavní prostor a sjednotili jsme

také vstupné do celého muzea. Plné vstupné do kašperskohorského muzea je 60,- Kč, snížené vstupné je 30,- Kč. Děti do 3 let mají vstup zdarma a také místní školy mají vstup do muzea zdarma. Bylo také zavedeno samostatné vstupné na výstavy a poplatek za povolení k fotografování. Muzeum je otevřeno od 1.května do 31. října, ale po předchozí dohodě umožňujeme návštěvu i mimo tyto měsíce, zejména v době vánočních a jarních prázdnin.

◆Muzeum Šumavy Železná Ruda

Železnorudské muzeum bylo založeno z iniciativy regionálního spisovatele, básníka, sběratele šumavského folklóru a zámožného obchodníka Aloise Hilgarta v roce 1936. V roce 2016 si tedy připomeneme 80.výročí jeho založení. Původně se jmenovalo Královácké vlastenecké muzeum v Městě Železná Ruda - Muzeum královského hvozdu - Künisches Heimatmuseum. Těžištěm **stálé expozice** je v Železné Rudě rodinná sbírka sklářského rodu Abele zahrnující především sklo, nábytek, rodinné portréty a také obrazy Ernestiny Jelínkové (narozená r. 1884, neteř spisovatele Karla Klostermanna). Rodinná sbírka byla uložena ve vile, kterou v roce 1887 postavil v Železné Rudě Krištof Abele a ve které se železnorudské muzeum dodnes nachází. Slavný sklářský rod Abele připomínají nejen historické portréty, rodinný historický nábytek, slavná rozměrná zrcadla, ale i kdysi velice ceněné obrazy na skle se zrcadlovým pozadím od malíře Vincence Jankeho z počátku 19.století. Pozornost zaslouží i expozice věnovaná šumavskému železářství a hamernictví, které významně spoluvytvářelo dějiny Železné Rudy.
V objektu muzea byl po uzavření nové smlouvy s Městem Železná Ruda v roce 2006 bývalý služební byt upraven na výstavní prostor, který se používá pro pořádání krátkodobých výstav. Výstavní činnost se zde slibně rozběhla - o výstavy je zde zájem, i když z hlediska vzdálenosti je pro nás jejich instalace poněkud komplikovanější. V roce 2008 byl nově upraven a zpřístupněn jeden z půdních depozitářů s nevelkou, ale zajímavou sbírkou předmětů, které na svých cestách nashromáždil fregatní kapitán Rudolf Abele, poslední majitel vily, kterou v roce 1946 “věnoval“ Československému státu. Otevřením a zpřístupněním jednoho depozitáře v Železné Rudě byla výstavní plocha rozšířena o 20 m^2.
Po přemístění městského informačního centra do jiného objektu získalo muzeum další prostory, které využilo především jako důstojnější prostor pro pokladnu a prodejnu. Vzhledem k tomu, že expozice tohoto muzea, i když je malá, tak je umístěna ve dvou patrech a je poměrně členitá, je objekt vybaven kamerovým systémem.
I nadále platí Muzeum Šumavy Městu Železná Ruda (vlastník objektu) pouze symbolický nájem 1,- Kč ročně a hradí si veškeré provozní náklady.
Muzeum je otevřeno celoročně a plné vstupné je 40,- Kč, snížené vstupné je 20,- Kč, děti do 3 let a místní školy mají vstup do muzea zdarma. I zde byla zaveden poplatek za

povolení fotografování.

◆Muzeum Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě◆

Toto muzeum od doby svého založení v roce 1997 spadalo pod Západočeské muzeum v Plzni. Na svém jednání dne 8.12.2014 Zastupitelstvo Plzeňského kraje tuto změnu schválilo v rámci dodatku č.8 ke Zřizovací listině Muzea Šumavy a od 1.1.2015 spravuje tuto pobočku Muzeum Šumavy.
Do Dobré Vody, kde po dlouhá desetiletí žili společně tři etnické skupiny: česká, německá a židovská a kde se po válce téměř zastavil život, se po roce 1989 začali navracet původní obyvatelé a turisté. Vrátil se sem také syn Šimona Adlera - Matityahu Adler, který byl spolu se svým bratrem rabínem Sinajem Adlerem iniciátorem vzniku muzea. Muzeum bylo vybudováno především jako památník židovského historika a rabína Dr. Šimona Adlera, který se zde narodil a v roce 1944 se stal obětí holocaustu. V muzeu je rovněž prezentována kultura a náboženství židovských obyvatel v západočeském příhraničí. **Stálá expozice** v suterénu připomíná 110 zaniklých židovských komunit v západočeském pohraničí a originální formou seznamuje se životem židovské menšiny na Šumavě. Dokumentace života židovské rodiny je rozdělena na nejdůležitější mezníky: narození, obřízka chlapců, bar – micva, svatba a závěr života. Závěr expozice tvoří rekonstrukce interiéru, dokumentující každodenní život Židů v daném regionu na přelomu 19. a 20. století. Součástí expozice je i rekonstruovaná původní košer porážka a interiér pošumavské hospody.
Problémem stálé expozice tohoto muzea byla však vysoká vlhkost (jedná se o suterén, který je zapuštěný do svahu a při stavbě nebyla provedena izolace stěn). Vzhledem k neustále vysoké vlhkosti (kolem 90%) si předchozí provozovatel expozice (ZČM Plzeň), odvezl velké množství exponátů, které touto vlhkostí trpěly. Příslušníci rodiny Adlerů při své návštěvě v srpnu 2015 na tuto skutečnost reagovali dost nepříjemně. Během roku 2016 se podařilo realizovat několik stavebních úprav, které vedly ke snížení vlhkosti (v současnosti se vlhkost pohybuje v rozmezí 50 – 60%). Expozici jsme doplnili řadou vlastních exponátů.
Také syn Matityahu Adlera Aaron se rozhodl, že expozici muzea obohatí rozšíří o unikátní exponát s velkým symbolickým významem. Za použití dřeva z Izraele vyráběl po dobu tří měsíců strom života. Strom Aarona Adlera ukazuje, jak důležitý je i pouhý jeden lidský život. Strom života si představuje jako kořen, z něhož postupně roste a mohutní celý strom, mající spoustu větví a větviček, na kterých se třepetají listy. Listy, kterých je opravdu hodně, jsou doplněny fotografiemi a jmény jednotlivých členů rodiny.

Součástí muzea je i menší přednáškový sál s projektorem, který se využívá pro přednášky pro školní a jiné výpravy. Mohou se zde instalovat panelové výstavy.
Objekt, v němž muzeum sídlí, patří městu Hartmanice a muzeum platí nájem ve výši 108.240,- Kč ročně. V roce 2016 nám však Město Hartmanice poskytlo účelově určenou dotaci ve výši 90.000,- Kč na částečnou úhradu provozních nákladů.
Muzeum je otevřeno celoročně každý den mimo pondělí. Plné vstupné je 40,- Kč, snížené 20,- Kč, děti do tří let zde mají vstup zdarma. Je zde zavedeno i rodinné vstupné ve výši 80,- Kč a poplatek za fotografování.

Při muzeu už od doby jeho založení vyvíjí svou činnost **Spolek přátel muzea dr. Šimona Adlera,** jehož cílem je další rozvoj a podpora Muzea Dr. Šimona Adlera a dokumentace židovské komunity na Šumavě a v Pošumaví. V roce 2016 byly upraveny stanovy spolku a je veden v rejstříku zapsaných spolků. Členy tohoto spolku jsou i příslušnicí rodiny Adlerů, kteří muzeum pravidelně každý rok navštěvují a mají zájem na dalším pokračování činnosti tohoto spolku. Při jejich poslední návštěvě v srpnu 2015 jsme se dohodli, že na rok 2017 připravíme k 20. výročí založení tohoto muzea konferenci. Na uspořádání této konference, která se bude konat pod záštitou ministra kultury v říjnu roku 2017, získal Spolek dotaci od Ministerstva kultury ČR ve výši 500.000,- Kč. Kromě toho Spolek ve spolupráci s muzeem připravuje na srpen 2017 slavnostní akci k 20. výročí založení muzea.

◆◆◆◆◆

Muzeum Šumavy má v současné době ve všech svých pobočkách celkem 3.381 m^2 výstavní plochy, z toho 995 m^2 pro krátkodobé výstavy a 1.279 m^2 má bezbariérový přístup. V roce 2016 muzeum realizovalo nebo se významně podílelo na realizaci celkem 22 výstav. Z toho 19 v muzeu a 3 mimo muzeum. Čtyři výstavy přecházely z roku 2015. V případě Březníku má tato výstava spíše charakter stálé expozice.
Muzeum také zapůjčuje sbírkové předměty jiným muzeím, případně si od jiných muzeí vypůjčuje exponáty na své výstavy. Celkem tak bylo v roce 2016 zapůjčeno jiným muzeím 468 předmětů a vypůjčeno 510 předmětů.

Celková návštěvnost stálých expozic, výstav byla v roce 2016 38.851 osob, ostatní akce pořádané muzeem navštívilo 2.593 osob. Celkem tedy zavítalo v roce 2016 do muzea 41.444 návštěvníků. V průběhu roku měly všechny pobočky muzea dva dny s bezplatným vstupem (Mezinárodní den muzeí v květnu a Den krajů - státní svátek 28.10.), sušické muzeum kromě toho umožnilo již tradičně bezplatný vstup ke Dni seniorů v září.

PŘEHLED VÝSTAV

Vedle stálých expozic pořádá muzeum každoročně řadu výstav ve vlastních prostorách i v jiných institucích. Výstavní strategie je s ohledem na výstavní prostory koncipována tak, že v kašperskohorském muzeu se pořádá zpravidla jedna dlouhodobá výstava. Reorganizace a sjednocení vstupu do obou objektů, které zde muzeum spravuje (budovy čp. 140 a 141) v roce 2014 nám umožnilo tento výstavní prostor významně rozšířit a v roce 2015 se výstavní plocha zvětšila ještě o místnost bývalého depozitáře botaniky a fotokomory, kde vznikl další nový výstavní prostor.
V kašperskohorské galerii se pořádá jedna až dvě dlouhodobé výstavy vycházející převážně z vlastních sbírek. Sušice měla výstavní program založený na střídání menších výstav v kratších intervalech a zpravidla jen od května do října. Od roku 2013 se situace změnila a také v Sušici je možné po rekonstrukci areálu bývalé strážnice pořádat větší

výstavy a to celoročně. Původní dva malé výstavní sály byly zrušeny a nahradil je jeden velký multifunkční sál v patře a jeden malý sál v přízemí. Výstavní prostory v Železné Rudě slouží především pro pořádání krátkodobých výstav jak z vlastních sbírek, tak i výstav regionálních výtvarníků. Nové výstavní možnosti přineslo také připojení muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Vzhledem k tomu, že muzeum nemá vlastního výtvarníka, realizuje instalaci výstav převážně vlastními silami (koncepce, výběr exponátům, instalace, výtvarné práce, texty, popisky, návrhy plakátů atd.)

◆MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE◆

OD ADVENTU DO TŘÍ KRÁLŮ

Výstava betlémů výhradně ze sbírek muzea a to jak historických, tak i od současných autorů. Výstavu doplnily předměty a texty mapující jednotlivé lidové tradice a zvyky od počátku Adventu do Tří králů.
5.12.2015 – 27.2.2016

PAVEL KORČÁK – KRAJINY

výstava obrazů regionálního výtvarníka, květen – červen 2016

MOJI PŘEDCI

Výstava výtvarného oboru Základní umělecké školy Sušice
Podle zadání výstavy žáci nejprve vybírali fotografii svého předka z rodinných archivů a dále mezi svými příbuznými pátrali po jeho vlastnostech,zvycích a osudu. Jeho podobu pak ztvárnili různou výtvarnou technikou a dokonce z hlíny vytvořili jeho bustu. Dalším tématem výstavy bylo výtvarné zpracování vybraného citátu.
květen 2016

JAN KAVALE – EXTRAVAGANCE ŠUMANSKÉ KRAJINY

Výstava netradičních fotografií Šumavy a publikací od známého šumavského fotografa. Jan Kavale se narodil roku 1953. Začátkem devadesátých let minulého století začal fotografovat pod firmou Fotorisk a spolupracoval hlavně s JPS country Sušice. Společně vydali asi 300 pohlednic, převážně Šumavy. V roce 1999 se osamostatnil a začal vydávat vlastní řadu knih: Vodstvo Šumavy, Šumava rozkvetlá, Šumavské chalupy, Šumava stromy a les, Šumava z ptačí perspektivy a Šumava jako malovaná. Společně se spisovatelem Liborem Chvojkou vydal knihy Severní Amerikou s děravou kapsou, Novým Zélandem s děravou kapsou, Tasmánií a jihovýchodní Austrálií s děravou kapsou a Říší Inků s děravou kapsou. Fotografie Šumavy reprezentovaly Českou republiku i na Expo v Tokiu a různých veletrzích cestovního ruchu.
červenec – srpen 2016

Z JEDNÉ PALETY

Výstava obrazů Olgy Hrachové a jejích žaček,
2.září – 31. října 2016

TRIANGULAČNÍ VĚŽE NA ŠUMAVĚ A V POŠUMAVÍ

Výstava fotografií Vladimíra Pohoreckého přibližuje zvláštní fenomén naší krajiny - desítky

triangulačních bodů a věží, které v dnešní době postupně zanikají. Základem je jeho vlastní fotodokumentace, jejíž počátky spadají do padesátých let 20. století. Výstava představila jednotlivé typy zaniklých i dosud existujících dřevěných a výjimečně i kamenných věží.
červenec – srpen 2016

777 KOUZELNÝCH MEDVĚDŮ
Výstava připravená ve spolupráci
s agenturou RLA Stallion pro děti
i dospělé. K vidění bylo téměř 800 medvědů – plyšových i keramických,
ve velikosti od 5 cm do 2 m.
Návštěvník se mohl seznámit i se stručnou historií výroby plyšových medvědů.
7.září – 30.října 2016

KOUZELNÝ SVĚT PANENEK
Výstava více než 300 panenek různých typů a velikostí od historie po současnost.
Výstava byla připravena ve spolupráci s agenturou RLA Stallion Plzeň.
prosinec 2016 – leden 2017

DŘEVO V RŮZNÝCH PODOBÁCH
Výstava intarzií a dřevořezeb Josefa Škanty.
prosinec 2016 – únor 2017

DĚDEČEK HŘÍBEČEK A JINÉ ŠUMAVSKÉ HOUBY
Výstava fotografií Václava Burleho.
prosinec 2016 – únor 2017

◆MUZEUM ŠUMAVY KAŠPERSKÉ HORY◆

GOTIKA A BAROK Z JIHOZÁPADNÍCH ČECH

V roce 2015 jsme v muzeu instalovali výstavu UMĚNÍ GOTIKY v krajích Otavy a Úhlavy. Tato výstava byla zcela mimořádným kulturním projektem zajímavým především shromážděním nejcennějších středověkých uměleckých památek z území jihozápadních Čech na jednom místě. Pro rok 2016 jsme tuto výstavu doplnili o další exponáty z vlastních sbírek i zapůjčené z jiných muzeí.
Mezi nejcennější exponáty výstavy patří nadživotní socha Madony s děckem z poutního místa Nezamyslice, vzniklá snad v Plzni po roce 1420. Zřejmě těsně před vypuknutím husitské revoluce vznikla socha Panny Marie z Klatov (cca 1400 – 1419). Milostná socha Madony z poutního místa Dobrš nese rysy bavorského řezbářství a byla vytvořena někdy po roce 1470. Pozornosti návštěvníka zaujal dochovaný pozdně gotický křídlový oltář Panny Marie Ochranitelky z Kašperských Hor – tzv. Menší kašperskohorská archa z konce 15.století. V jejím středu stojí Madona Ochranitelka pod jejímž pláštěm se tísní deset prosebníků, představujících obyvatele města včetně místního duchovního. Část expozice patří výběru prací jménem neznámého, ale vynikajícího sochaře, kterého historici umění pojmenovali podle jeho nejznámějšího díla Mistrem Oplakávání Krista ze Zvíkova. Spolu s umělecky blízkým anonymním Mistrem Oplakávání Krista ze Žebráku patří jeho dílo k vrcholům umění pozdní gotiky v Čechách. Mezi další pozoruhodná řezbářská díla připisovaná tomuto Mistru a jeho dílně patří například Ukřižovaný Kristus z Kašperských

Hor, Pieta z Podlesí – Vogelsangu,Sv. Barbora ze Strakonic, Zmrtvýchvstalý Kristus z Horažďovic. České gotické umění patří k tomu nejlepšímu, čím naše země přispěly k světovému kulturnímu dědictví. Umění pozdní gotiky v našem kraji vychází v mnohém z podnětů krásného slohu a parléřovského umění. Proto je můžeme vnímat jako svého druhu pozdní plod doby uměleckého rozkvětu doby Karlovy.

Zdaleka ne tak ekonomicky i kulturně příznivá byla v našem kraji doba baroka. Přesto se i zde dochovala řada pozoruhodných památek, z nichž na některé upozornila naše výstava. Barokní díl expozice přinesl řadu dosud zcela neznámých ukázek malířského a řezbářského umění včetně prací uměleckého řemesla – například olejomalby a plastiky z 18.století z kostela sv. Mořice na Mouřenci u Annína nebo dobová vyobrazení milostných mariánských obrazů – Panny Marie Bolestné z kapucínského kláštera v Sušici nebo Panny Marie Klatovské. Svým zvláštním námětem oslovuje zvláště obraz Vanitas z Mouřence – symbolické vyjádření marnosti lidského života, představované mimo jiné postavou andílka vypouštějícího ze slámky mýdlové bubliny. Svou mistrovskou kvalitou je zcela mimořádným dílem ve sbírkách muzea velké plátno rakouského malíře italského původu Martina Altomonteho Bitva s Turky u Parkanu, olej z doby po roce 1684. Po dlouhé době „odpočinku“ v muzejním depozitáři se veřejnosti představil také rozměrný olej na plátně středoevropského mistra 17.století s názvem Venuše s Kupidem a Merkurem (Výchova Kupidova).

◆GALERIE MUZEA ŠUMAVY V KAŠPERSKÝCH HORÁCH◆

ŽIVOT NA SKLE ŠUMAVSKÉHO MALÍŘE VÁCLAVA HRABÁNKA

V roce 2015 uplynulo 100 od narození a 10 let od úmrtí osobitého šumavského výtvarníka JUDr. Václava Hrabánka. JUDr. Václav Hrabánek, malíř neprofesionál, který obnovil šumavskou tradici svatých obrázků malovaných na skle, se narodil v Terstu v roce 1915. Rodina se později odstěhovala do Prahy, kde si jeho otec zařídil bankovní obchod Hrabánek a spol. a syn se stal jeho společníkem. Před druhou světovou válkou začal studovat práva, ale během války, kdy byly vysoké školy uzavřené, musel studia přerušit. Dostudoval v roce 1946 a ve stejném roce se po smrti svého otce stal i majitelem firmy. Po převratu v roce 1948 byl však majetek rodiny zkonfiskován, JUDr. Václav Hrabánek musel odevzdat klíče od banky a nesměl do ní již vstoupit. V dalších letech, kdy nesměl vykonávat právnickou činnost ani úřednickou práci, pracoval jako lesní dělník, závozník, řidič a nakonec jako taxikář. V roce 1966 si manželé Hrabánkovi koupili na Šumavě nedaleko Hartmanic tři sta let starý mlýn, kde nakonec bez vody, elektřiny a dalších vymožeností civilizace, obklopeni hlubokými lesy, prožili třicet let. Během té doby se tento vitální, optimismem a dobrou náladou neustále hýřící člověk, seznámil i s tradiční lidovou malbou na skle a sám se jí začal věnovat. Postupně se od tradičního vyobrazení postav jednotlivých světců propracoval až k rozsáhlým kompozicím, scénám s množstvím postav a parafrázím pláten velkých mistrů, která tradiční lidoví umělci neznali.

Podle vlastních předloh vytvářel jeden, maximálně dva obrázky, na rozdíl od dřívějších výrobců, kteří podle šablony dělali několik desítek až stovek kopií. O jeho práci se začala brzy zajímat i muzea. Jako první to bylo Národopisné oddělení Národního muzea v Praze. Dnes jsou jeho obrázky zastoupeny ve sbírkách mnoha muzeí, zdobí místní kapličky a kostely a objevují se také v soukromých sbírkách u nás i v zahraničí. Oblíbenou historickou postavou Václava Hrabánka byl český král Václav IV., jehož symbolem byl ledňáček ve věníku. Ledňáček, který je také symbolem lidské duše, se objevuje téměř na všech Hrabánkových podmalbách a nahrazuje vlastně autorův podpis. Po mnoha letech strávených na samotě ve starém mlýně se manželé Hrabánkovi rozhodli "k návratu do

civilizace" a přestěhovali se do domku v Kašperských Horách. JUDr. Václav Hrabánek zemřel po několikaměsíční nemoci krátce po svých devadesátých narozeninách 20. dubna 2005. Výstavu připravilo muzeum ve spolupráci s rodinou, která zapůjčila rozsáhlý soubor podmaleb vytvořených právě V. Hrabánkem. Muzeum se také podílelo na vydání doprovodné publikace „Život na skle šumavského malíře Václava Hrabánka“. Publikaci, jejíž vydání významně podpořili rodinní příslušníci a přátelé p. Hrabánka, vydala společnost IC...publicity.
listopad 2015 – únor 2016

MALUJEME S LUDVÍKEM KUNCEM

Jako doprovodný program k výstavě Velké šelmy Šumavy a Beskyd byla v roce 2016 připravena i výtvarná soutěž pro žáky základních škol MALUJEME S LUDVÍKEM KUNCEM. Práce z této soutěže byly vystaveny od počátku roku 2016 v Galerii muzea v Kašperských Horách.
leden – únor 2016

KAREL IV. A ZLATÉ HORNÍ POOTAVÍ

Mimořádná jubilejní výstava na počest Karla IV. Těžiště výstavní expozice, rozmístěné do čtyř sálů, spočívá v připomínce Karlových aktivit ve střední Šumavě a Pošumaví jako byla například podpora místního zlatorudného hornictví, zřízení nových obchodních cest do Pasova a Bavorska i založení královského strážního hradu, který nesl vladařovo jméno – Karlsberg. Výstava prezentovala množství nových archeologických nálezů, památky středověkého kamenictví, sochy, obrazy i grafiku, modely, ovšem také některé nedostupné historické předměty, které zprostředkovala alespoň pomocí kvalitních reprodukcí, či kopií – odlitků. Platí to například o působivé galerii triforiových byst Karla IV. a jeho manželek z triforia svatovítské katedrály.
červen – říjen 2016 (prodlouženo do února 2017)

◆MUZEUM ŠUMAVY ŽELEZNÁ RUDA◆

ELEKTRÁRNA ČERNÉ JEZERO

Elektrárna Černé jezero je naše nejmenší a zároveň nejstarší elektrárna. Jezero leží pod severním svahem Jezerní hory, která se nad ním zvedá 320 m vysokou Jezerní stěnou. Dno jezera tvoří skála na níž je v současné době asi 9 m kalu, který tvoří pyl z okolních stromů, ukládající se zde po tisíce let. Historickou perličkou z dějin Černého jezera je akce komunistické Státní bezpečnosti z roku 1964, která zde rozehrála mystifikační aféru s nálezem údajných tajných dokumentů z 2. světové války (tomuto tématu se věnovala výstava AKCE NEPTUN, kterou jsme v tomto muzeu instalovali v předchozím roce).
Ve 20. letech 20. století inspirovalo Černé jezero vrchního technického radu Zemského úřadu v Praze Ing. Karla Koska ke stavbě první přečerpávací vodní elektrárny v tehdejším Československu. Investorem byly Západočeské elektrárny, projektantem a dodavatelem technologie Škodovy závody v Plzni.
Stavba byla dokončena a uvedena do provozu v r. 1930 a letos tak oslavila 85 let od svého vzniku. Vlastní stavba náročného díla v obtížných přírodních podmínkách trvala pouze rok a tři čtvrtě. V budově elektrárny je umístěna Peltonova turbína o instalovaném výkonu 1500 kW. Hráz na řece Úhlavě uzavírá spodní vyrovnávací nádrž s obsahem
25 000 m3. Od roku 1960 je čerpadlový provoz omezen.
srpen 2015 – červen 2016

ŠUMAVA S ÚSMĚVEM V KERAMICE A KRESBĚ

Společná výstava dvou výtvarníků – kreseb Josefa Pospíchala a keramiky Gustava Fifky.

◆MUZEUM Dr. ŠIMONA ADLERA V DOBRÉ VODĚ◆

SVATÝ VINTÍŘ – STAVITEL MOSTŮ

Výstava připomíná 1060 let od narození sv. Vintíře a je věnována výrazné postavě našich i německých dějin. Sv. Vintíř (asi 955 - 1045), který pravděpodobně pocházel z bohatého a vlivného durynského rodu, se stal mnichem benediktýnského řádu až v pokročilém věku. Na sklonku svého života se Vintíř uchýlil na Šumavu, k vrcholu Březníku, kde pod skálou, která je dnes pojmenovaná po něm, založil svoji poustevnu. Jeho stopy ale nacházíme i na dalších místech Šumavy, např. na Mouřenci či přímo v Dobré Vodě. Vintíř se již za svého života těšil značné úctě, pohyboval se na panovnických dvorech na území dnešního Německa, v Čechách i Uhrách, navštívil dokonce i Řím a na svých cestách poznal velký kus Evropy. O životě i smrti Vintíře se dochovaly nejrůznější pověsti a legendy.

Na výstavě byly představeny výhradně předměty ze sbírek muzea, například Milostná socha poustevníka Vintíře, barokní vyřezávaná křtitelnice a mramorová kropenka s erbem Wunschwitzů z roku 1732 z Dobré Vody. Velice zajímavá je také malba na plechu z doby kolem r. 1800, která pochází z původní kapličky sv. Vintíře na nedalekém Březníku. Výjev kromě samotného sv. Vintíře představuje i legendární motiv setkání knížete Břetislava a Vintíře. Na desce je český a německý nápis: „Ó Břetislave, na tomto místě takový poklad skovaný, který tobě před časy milý byl, nyní ale nám i budoucím, všem, který tebe zbožně hledati budou příjemný bude“. Jedná se o citát z Životopisu sv. Vintíře (Vita s. Guntheri). Při restaurování obrazu v roce 2007 se zjistilo, že na zadní straně, která byla překryta černou barvou, je starší zpracování stejného motivu. Barva byla odstraněna a obě strany obrazu byly zrestaurovány díky pečlivé práci manželů Dagmar a Jana Hálových z Lažánek u Blatné. Výstavu doplnila rozsáhlá a bohatá ikonografie. Výstava se konala pod záštitou ŘK farnosti Dobrá Voda. Výstava byla prodloužena do konce roku 2016.

DĚJINY ŽIDŮ V ČECHÁCH A NA MORAVĚ

Výstava zapůjčená ze Židovského muzea v Praze seznamuje s židovskými tradicemi, náboženstvím a historií na území Čech a Moravy. Výstava se postupně chronologicky zaměřuje na jednotlivá historická období – středověk, novověk, období emancipace, předválečné Československo a na holocaust. V druhé části poskytuje hlubší pohled na vybraná témata židovského života a historie - samosprávu židovských obcí, povolání a hospodářská činnost, židovská sídliště, tradiční kulturu a školství, antisemitismus a diskriminaci Židů v českých zemích.

červenec – srpen 2016

1938 – MNICHOVSKÁ ZRADA

Výstava zapůjčená z Ústavu pro studium totalitních režimů v Praze. Výstava mapuje období dějin naší země od roku 1918 do roku 1939. Mnichovská dohoda z roku 1938 zaujímá v českých moderních dějinách výjimečné postavení. Ztráta pohraničí, které bylo po staletí součástí českého státu, se do našeho povědomí zaryla velmi hluboko jako symbol zrady, selhání politické reprezentace a bezprecedentního národního ponížení. Kořeny mnichovské krize je nutno hledat o dvě desetiletí dříve, kdy na troskách

mnohonárodnostních monarchií Německa, Ruska a Rakousko-Uherska povstala řada malých států. Nové poválečné uspořádání bylo v letech 1919 až 1920 dohodnuto a potvrzeno na pařížské mírové konferenci. Nejvýznamnější byla mírová smlouva s Německem, podepsaná 28. června 1919 ve Versailles, která dala meziválečnému uspořádání v Evropě jméno versailleský systém. Nově vzniklé státy měly být založeny na zásadě sebeurčení národů, avšak v národnostně smíšené střední a jihovýchodní Evropě se tento model uváděl do praxe jen těžko. Nové hranice se záhy po svém vytyčení okamžitě staly předmětem vzájemných sporů a válek. Podobně, jako tomu byly u většiny nástupnických států, i v případě Československa. Především se jednalo o více než třímilionovou německou menšinu, zanedbatelná však nebyla ani menšina maďarská. V roce 1933 se moci v Německu chopili nacisté pod vedením Adolfa Hitlera a začali otevřeně hlásat nutnost revize versailleského systému. V těžké krizi se ukázalo, že bezpečnostní systém Československa, založený na spolupráci s Francií a se zeměmi Malé dohody, zkolaboval. Po kratším váhání Československo 30. září 1938 podmínky mnichovské dohody přijalo. Přišlo o rozsáhlé území s vyvinutým průmyslem a nerostnými surovinami, komunikační a dopravní sítě byly zpřetrhány a v záboru se ocitla i území osídlená českým obyvatelstvem.

◆VÝSTAVY POŘÁDANÉ NEBO SPOLUPOŘÁDANÉ MUZEEM V JINÝCH PROSTORÁCH◆

EXPOZICE KARLA KLOSTERMANNA NA BŘEZNÍKU

Poměrně zachovalou stavbu bývalé myslivny, která stála při staré obchodní stezce téměř na zemské hranici uprostřed rozlehlých šumavských hvozdů, adaptoval v roce 2002 Národní park Šumava a upravil ji na informační středisko. Dne 24. května 2003 zde byla v podkroví myslivny otevřena expozice Karla Klostermanna - spisovatele Šumavy. Místo nebylo zvoleno náhodou, protože do Březníku - Pürstlinku a jeho okolí zasadil spisovatel Karel Klostermann svůj nejznámější román - Ze světa lesních samot. Veškeré exponáty jsou zapůjčené ze sbírek Muzea Šumavy a také instalaci prováděli zaměstnanci muzea sami. I když informační centrum a návštěvnické zázemí nebylo v roce 2016 otevřené, výstava byla stále přístupná.

HISTORIE A TRADICE V OBRAZECH BOHUSLAVA BISINGERA

Na výstavě, kterou muzeum instalovalo ve výstavních prostorách IC Kašperské Hory, byl představen výběr z rozsáhlého souboru kreseb, které v roce 2015 koupilo muzeum od pana Bohuslava Bisingera.
13.prosince 2015 – 5.února 2016

MOTIVY Z JIHOZÁPADNÍCH ČECH

Výstava drobné regionální grafiky Vladimíra Šťovíčka,
IC Kašperské Hory, květen – červen 2016

VELKÉ ŠELMY ŠUMAVY A BESKYD

Zapůjčený soubor výtvarných prací Ludvíka Kunce, který byl v roce 2016 prezentován na výstavě v Galerii muzea v Kašperských Horách. Muzeum zajistilo adjustaci, převoz a pomoc při instalaci. Zapůjčili jsme i výstavní cliprámy.
Muzeum Lamberská stezka Žihobce,
18.1. - 31.3.2016

Kromě uvedených výstav představuje Muzeum Šumavy vybrané kolekce předmětů na komorních výstavách ve vstupní hale muzea a předsálí nového výstavního sálu „V hradbách“ v Sušici. V roce 2016 byly takto nainstalovány 3 minivýstavky na téma SKLENĚNÉ ŠUMAVSKÉ DŽBÁNY A DŽBÁNKY, HISTORICKÝ CÍN, HODINY ZE SBÍREK MUZEA, VOSKOVÉ SOŠKY SVATÝCH A KOHOUTÍ KŘÍŽE.

7. OPRAVY A UDRŽOVÁNÍ OBJEKTŮ

◆Muzeum Šumavy Sušice◆

V roce 2012 proběhlo slavnostní otevření nově zrekonstruovaných prostor muzea. Objekt bývalé strážnice v areálu muzea byl zastřešen, vznikl zde víceúčelový sál vybavený potřebným výstavním mobiliářem, projekční technikou a židlemi (kapacita pro 100 osob). Také přízemní prostory s malým lapidáriem lze využívat pro menší výstavy obrazů, fotografií atd. lapidárium postupně zaplňujeme restaurovanými unikátními kovanými kříži ze zrušeného sušického hřbitova. Dvůr muzea zůstal zachován v původní podobě, i když zde přibyl nový výrazný prvek - originální moderní propojovací objekt s atypickou prohnutou prosklenou stěnou mezi stávající expozicí a opraveným objektem. Reflexní sklo, které je zde použité, zrcadlí ostatní objekty na nádvoří, což umocňuje celkový dojem z vnitřního areálu muzea. Za tuto rekonstrukci a dostavbu historického objektu získalo muzeum nominaci a následně i 1. místo v 11. ročníku soutěže Stavba roku Plzeňského kraje 2013.
V roce 2013 došlo během zimy k narušení dvacet let staré plechové střešní krytiny nad kancelářemi v Sušici a v důsledku toho opakovaně zatékalo do kanceláří. Odbor investic a majetku však uvolnil na opravu necelých 80. tis. Kč, což umožnilo vyměnit jen necelou polovinu této střechy. Přitom se zároveň v této části provedlo i zateplení, které tady dosud nebylo. Oprava a výměna zbylé části plechové střechy včetně zateplení byla dokončena v srpnu – září 2016.
V Sušickém muzeu jsou stále ještě původní špaletová okna z počátku 30.let min. století. I přes údržbu už nedoléhají, netěsní, při otevírání a zavírání se zkříží a praskají okenní tabulky. I v tomto případě by bylo třeba provést jejich výměnu. Pokud by se akce realizovala, bylo by možné získat příspěvek z programu na obnovu památkových objektů města Sušice.

◆Muzeum Šumavy Kašperské Hory◆

V Kašperských Horách vlastní Muzeum Šumavy tři objekty, u nichž bylo zřejmé již před několika lety, že je nutná jejich celková rekonstrukce. Záměrem bylo tuto rekonstrukci rozdělit tak, aby co nejméně narušila chod muzea. Proto byly práce rozděleny do tří etap. První etapa byla zahájena v roce 2006 a v jejím byl postaven nový moderní depozitář s kancelářemi a studovnou. I. etapa rekonstrukce byla dokončena v prosinci roku 2008 a celkové náklady činily 15,86 mil. Kč. Celá akce byla financována z rozpočtu Plzeňského kraje.V letech 2009 – 2011 proběhla II. etapa rekonstrukce objektu čp. 141 (tzv. Galerie). V přízemí objektu je velká výstavní síň a v patře by měla výhledově vzniknou nová expozice šumavského sklářství. Náklady na druhou etapu rekonstrukce byly ve výši 18,47 mil. Kč a stejně, jako v případě I. etapy, i zde je celá akce financována z rozpočtu Plzeňského kraje. Rekonstrukce již řešila i budoucí propojení tohoto objektu se sousední budovou čp. 140 (současná stálá expozice), bezbariérové vstupy a umístění výtahu. Stálá expozice muzea byla zároveň upravena tak, aby se tyto průchody mohly již využívat. Dokončení této rekonstrukce (III.etapa) v nejbližších letech zřejmě neproběhne, i když by

bylo velice žádoucí. Kromě přízemí je celá expozice nedostupná imobilním návštěvníkům (navíc stávající schodiště je velice nepohodlné i pohyblivé návštěvníky – zejména starší a děti). V rámci rekonstrukce je naplánován i výtah. V současné době se připravuje projekt instalace výtahu jako součast projektové žádost do iROP společně s rtekonstrukcí depozitáře a vybudováním sklářského muzea.
Vnější vzhled objektu čp. 140 byl již svým způsobem ostudou kašperskohorského náměstí a v některých místech začínala dokonce opadávat fasáda. Potěšitelné proto bylo, že na rok 2016 byly uvolněny finanční prostředky ve výši 5,5 mil. Kč na vnější úpravy této budovy – nový krov a střecha, výměna oken, oprava a zateplení fasády. Tyto úpravy byly provedeny v druhé polovině roku 2016 a z muzejní budovy se stal doslova malý klenot na kašperskohorském náměstí.

◆Muzeum Šumavy Železná Ruda◆

Před hlavní sezonou 2016 jsme již tradičně zajistili sami úklid vitrín a mytí skla a porcelánu ve vitrínách, protože zde není uklízečka (stávající zaměstnanec zajišťuje pouze běžný úklid). Větší opravy a údržbu objektu zajišťuje vlastník objektu – Město Železná Ruda. V roce 2016 konečně proběhla několik let odsunovaná rekonstrukce topení v objektu. Budova je napojena na plyn a byl zde již zastaralý plynový kotel a tělesa, která nešla regulovat a jejichž kapacita byla předimenzovaná (zejména v místě, kde býval byt). Na jaře 2016 byly provedeny kompletně nové rozvody a osazeny nové radiátory. Na podzim byla rekonstrukce dokončena opravou komína a instalací nového kondenzačního plynového kotle. Můžeme předpokládat, že díky tomu bude při vytápění menší spotřeba plynu a že se tedy sníží naše provozní náklady. Vzhledem k tomu, že objekt je města Železná Rudy, platilo celou tuto rekonstrukci město.

◆MUZEUM Dr. ŠIMONA ADLERA V DOBRÉ VODĚ◆

V části expozice tohoto muzea byla vysoká vlhkost (jedná se o suterén, který je zapuštěný do svahu a při stavbě nebyla provedena izolace stěn). Vzhledem k neustále vysoké vlhkosti si předchozí provozovatel expozice (ZČM Plzeň), odvezl velké množství exponátů, které touto vlhkostí trpěly. Příslušníci rodiny Adlerů na tuto skutečnost reagovali dost nepříjemně. V celkově špatném stavu bylo i osvětlení expozice i vitrin, Plzeňský kraj vyhodnotil tento stav jako havarijní a uvolnil finanční prostředky na nutné úpravy. Díky tomu se podařilo realizovat stavební úpravy jak v expozici uvnitř objektu, tak i venku, které vedly k výraznému snížení vlhkosti (v současnosti se vlhkost pohybuje v rozmezí 50 – 60%). Část expozice se vymalovala a v celé expozici bylo vyměněno a instalováno úsporné osvětlení.

◆Depozitář v Břežanech◆

Zde byly provedeny drobné práce - sekání trávy, dokončení nátěrů oken a dveří, dokončení opravy vnější omítky v přízemí, drobné opravy na střeše atd. Na jaře byla provedena v depozitáři deratizace.
V roce 2016 byl tento objekt prohlášen za kulturní památku se zdůvodněním, že se jedná o typický příklad patrové školní budovy z konce 19. století, výjimečně dochovaný v autentické podobě včetně původních interiérů a doprovodného zázemí. Původní „trojtřídka“ byla postavena v r. 1895 podle návrhu stavitele Majera z Horažďovic.
V přízemí byl situován byt učitele a učebna, v patře dvě učebny a knihovna; ve schodišťovém křídle se unikátně dochovala původní suchá WC. Objekt je situován ve výrazné poloze na návsi, v centru vesnické památkové zóny Břežany. Navrhovaný areál svojí autenticitou mimo jiné dokumentuje způsob fungování školní jednotky na území drobné obce (zahrada, hospodářské zázemí). Objekt je překvapivě zachován v autentickém stavu z doby jeho výstavby, s původní dispozicí, dochována je celá řada stavebních prvků a umělecko-řemeslných detailů (např. dveřní výplně s původním kováním, dřevěné podlahy, dlažby, suché záchodky v obou nadzemních podlažích, krovová konstrukce). V interiérech nedošlo takřka k žádným mladším stavebním zásahům (výjimkou jsou pouze skleněné tvarovky na schodišti, některé betonové podlahy a nová okna z roku 1966). Ve velmi dobrém stavu se dochovala také ohradní zeď školy, studna a hospodářské zázemí.
Objekt má katalogové číslo: 1934489904 a číslo ÚSKP: 105804.

Na objektu bývalé školy a nyní depozitáře je stále ještě původní krov a střecha z bobrovek z roku 1893. Poškozená krytina se během let na některých poškozených místech měnila a překládala. Velký zásah dostala střecha při vichřici Kirril v roce 2007, když zřícený komín prorazil střechu, zničil latě a na několika místech i trámy a vazníky. Střecha byla opravena během tří dnů, ale při opravě střechy se ukázal jiný problém, který je třeba řešit, a to celkově špatný stav krovu. Řada trámů je poškozená dřevokazným hmyzem a ani latě nejsou už zcela pevné a bezpečné.Při každém větším větru je třeba vylézt na střechu a opravovat místa, kde jsou tašky spadlé.

◆Depozitář v bývalé praktické škole v Kašperských Horách◆

Převodem od Plzeňského kraje získalo muzeum v roce 2012 nově objekt bývalé základní praktické školy v Kašperských Horách. V současnosti je objekt muzeem využíván jako depozitář. Byly sem přestěhovány především sbírky textilu a archeologie, byl zde uložen rozměrnější nábytek ze sbírek muzea a další rozměrnější sbírkové předměty, jako např. žebřiňáky, saně na svážení dřeva, velké mandly.
Objekt sloužil řadu let jako škola a jeho vnitřní dispozice nepotřebuje velké změny. Chodby jsou dostatečně široké, každá místnost má z chodby samostatný vstup, do všech místnostní byla zavedena voda. Pro současné potřeby je zde především nadbytečné množství prostor bývalého sociálního zázemí. Pokud jde o vhodné podmínky pro uložení a zabezpečení sbírek (tedy celkově zlepšení péče o sbírkový fond dle současných standardů), pak nevýhodou objektu je zvýšená vlhkost v přízemí, nevhodné a neekonomické vytápění akumulačními kamny a chybějící klimatizace. Bude třeba vyřešit novou elektroinstalaci. Objekt nemá pro uložení sbírek také vybavení vhodným úložným regálovým a závěsným systémem podle druhu a charakteru jednotlivých sbírek. Chybí také prostor pro práci s těmito sbírkami, jejich konzervaci, zpracování nových přírůstků (zejména přírodovědný materiál) a prostor pro badatele. Objekt nemá zateplení a také okna a vstupní dveře jsou zcela nevyhovující. EZS je zde pouze v minimálním rozsahu a nepokrývá celý objekt. Vjezd do dvora má nedostatečnou šířku a chybí kryté stání pro služební vozy. V objektu není výtah pro lepší manipulaci se sbírkami a pro pohyb osob se sníženou mobilitou (badatelé).
V roce 2016 se objevila možnost podat žádost o dotaci z evropských fondů (iROP) a v případě úspěchu tento objekt zrekonstruovat a vybudovat zde moderní depozitář především pro přírodovědné sbírky, včetně manipulačního prostoru na zpracování tohoto materiálu (tzv. mokré pracoviště), preparátorské dílny, konzervátorského pracoviště a prostoru pro badatele.

Umístěny by zde kromě archeologické sbírky a sbírky textilu měly být i rozměrnější předměty z etnografické sbírky - např. žebřiňáky, saně na svážení dřeva, velké mandly. Dále by se měly být umístěny ještě některé menší fondy - modely a odlitky, gramofonové desky, noty. V menší části prostoru by mělo být provozní zázemí (sklad publikací a provozní archív).

Přírodovědné sbírky muzea jsou poměrně rozsáhlé a jsou členěny do několika podsbírek – mineralogie a geologie, botanika, zoologie a entomologie.

● Rozsáhlá botanickou podsbírka čítá téměř 1700 přírůstkových a inventárních čísel, přičemž některá inventární čísla tvoří herbáře s dalšími desítkami jednotlivých položek. Součástí je také herbář mechorostů, lišejníků, hub a řas, kolekce zimních větévek a sbírka semen a plodů. Botanický materiál pochází především z původní sbírky muzea v Kašperských Horách a zahrnuje území převážně jihozápadní Šumavy a Sušicko. Odborníky je vysoce ceněn, protože jsou v něm zastoupeny druhy rostlin, které dnes již v příhodě nenajdeme, nebo jen velmi zřídka, navíc dnes patří mezi chráněné. Herbářové položky dokumentují systematicky vývoj flory na Šumavě od první poloviny minulého století. Botanický materiál potřebuje prostředí s možností regulace teploty a vlhkosti.

● Entomologická podsbírka zahrnuje více než 6200 exemplářů motýlů a brouků vyskytujících se na území jihozápadní Šumavy. Sbírka pochází z původního sbírkového fondu kašperskohorského muzea a její převážná část pochází z období po roce 1945, kdy se zde začalo systematicky budovat přírodovědné pracoviště.

● Geologická a mineralogická podsbírka obsahuje horninový materiál a minerály z oblasti jihozápadní Šumavy a také pochází z původní sbírky muzea v Kašperských Horách. Převážnou část tohoto materiálu pro muzeum nasbíral náš přední odborník profesor Josef Kunský a sbírka se rozšířila i díky geologickým průzkumům v okolí Kašperských Hor. Celkem obsahuje sbírka cca 630 inventárních a přírůstkových čísel předmětů.

● V zoologické podsbírce jsou komplexně zastoupeny všechny druhy živočichů z oblasti Šumavy, její součástí je sbírka paroží a sbírka ptačích vajec. Mezi nejcennější exponáty patří preparáty živočichů již vyhubených, vážně ohrožených nebo zatoulanců ze vzdálenějších zemí. V podsbírce je cca 1250 exponátů.

Přírodovědné sbírky komplexně mapují a dokládají vývoj a proměny flory a fauny na Šumavě v poměrně dlouhodobém časovém horizontu.

Součástí připravovaného projektu je zabezpečení těchto podsbírek a částí dalších nebo celých podsbírek,vztahujících se k projektu, včetně požární ochrany, ochrany sbírkových předmětů před jejich odcizením a zajištění adekvátních klimatických podmínek (světelné podmínky, teplota, relativní vlhkost, ochrana před atmosférickým znečištěním a prachem, biologickým poškozením) podle charakteru uložených předmětů.

Objekt depozitáře by měl být celoročně temperován a měla by zde být klimatizace, aby bylo možné zajistit u jednotlivých druhů sbírek vhodnou teplotu a vlhkost danou druhem materiálu. Bylo by vhodné také provést zateplení objektu a zcela jistě provést výměnu oken v celém objektu. Součástí projektu je i vybavení depozitárním fundusem, tzn. vhodným úložným regálovým systémem. Objekt musí být také dostatečně zabezpečen elektronickým zabezpečovacím systémem. Okna objektu v přízemí je třeba osadit mřížemi, případně bezpečnostními foliemi. Není zde výtah pro lepší manipulaci se sbírkami a pohyb osob se sníženou mobilitou. Objekt má také vlastní dvůr se zadním vstupem a dostatečnou plochu pro vybudování krytého přístřešku pro služební vozy.

Objekt bude dále vybavený statickými i posuvnými regály. V objektu bude výtah, který umožní manipulaci se sbírkami a také pohyb osob (badatelů) se sníženou mobilitou.

Zamykání objektu bude na základě centrálního klíče s diferenciovaným přístupem do konkrétních prostor.

V současné době je zpracován investiční záměr na rekonstrukci objektu a zpracovává se projektová dokumentace pro provádění stavby včetně zajištění územního rozhodnutí,

vypracování dokumentace pro stavební povolení a zajištění pravomocného rozhodnutí o povolení stavby (stavebního povolení).

Ve všech objektech probíhá také pravidelná revize hasicích přístrojů, EZS a EPS, výtahu (Sušice), elektrozařízení a hromosvodů a revize kotelen. Další běžná údržba se provádí v průběhu roku dle potřeby.

8. OSTATNÍ ČINNOST MUZEA

◆Odborná činnost◆

Muzeum Šumavy má dvě odborná pracoviště – historické v Sušici a v Kašperských Horách a přírodovědné v Kašperských Horách. Historické oddělení se m.j. věnuje studiu a zpracovávání témat z regionálních dějin. Své místo má i výzkumná a dokumentační činnost v terénu. Odborní pracovníci muzea se kromě péče o část sbírek a jejich inventarizaci věnují přípravám výstav (scénáře, výběr exponátů, návrh výtvarného řešení výstavy a osobní účast na její instalaci), úpravám stálých expozic, přípravě podkladů k publikacím. Velký díl času se věnují odborní pracovníci zodpovídání odborných dotazů, odborným konzultacím, badatelům, studentům i dalším zájemcům o šumavskou vlastivědu (hlubší spolupráce se studenty přináší možnost získání jejich regionálně zaměřených prací do muzejní knihovny).
Historické pracoviště se významně věnuje popularizaci poznatků regionální historie nejen přednáškovou a výkladovou činností, ale také prostřednictvím knižních publikací, sborníků a časopisů, novin, rovněž prostřednictvím médií jako jsou rozhlas, televize, internet. Osvědčila se spolupráce s regionálními nakladatelstvími. Odborní pracovníci se opět podíleli svými odbornými příspěvky a poskytnutím fotografií sbírek na některých významnějších vydavatelských projektech.
Muzeum nepravidelně vydává vlastivědný sborník (1x za dva rok) a díky personálnímu posílení odborných pracovníků se ustálila i redakční rada tohoto sborníku. K některým významnějším tématickým výstavám vycházejí podle finančních možností doprovodné, publikace. Pro veřejnost se příležitostně pořádají přednášky pozvaných specializovaných odborníků a tématické vlastivědné večery s prezentacemi nových vlastivědných knih a dokumentárních filmů o Šumavě. Odborní pracovníci se účastní odborných sympozií k regionální problematice, v některých případech přímo spolupracují na jejich organizaci. Muzeum Šumavy své aktivity rozvíjí také na základě spolupráce s řadou příbuzných (velkých i malých) zařízení doma i v zahraničí (Národní galerie, Národní muzeum či Pražský hrad). Tradiční je mnohaletá spolupráce se specializovanými odborníky, čelnými reprezentanty svých oborů (Jan Royt, Vít Vlnas, Duňa Panenková, Jan Mergl, Blanka Stehlíková, Vladimír Procházka, Jiří Fröhlich, atd.). Ze zahraničních pracovních kontaktů připomeňme jako dlouholeté spolupracovníky muzea ve St. Oswaldu, Zwieselu, Frauenau, Regenu či Neukirchen bei Hl. Blut.

◆Činnost historického pracoviště v Sušici

PhDr. Jan Lhoták - historik

Správa sbírkového fondu písemností a katalogizace. Za kalendářní rok 2016 bylo do databáze Bach uloženo celkem 22 nových položek, ponejvíce nové přírůstky. Další materiál byl, stejně jako v každém roce, vzhledem ke své tématické příbuznosti přemanipulován z několika rozptýlených signatur pod jednu jedinou (nejčastěji materiály

dokumentující činnost muzea). Z cennějších přírůstků je nutno výslovně zmínit album s plakáty divadelních představení dramatického odboru TJ Sokol v Sušici z let 1915–1941, pozůstalost muzejního mecenáše, pana RNDr. Bruna Schreibera a někdejšího vedoucího muzea Rudolfa Kůse. Sbírky přilákaly do muzea řadu badatelských návštěv, bylo vystaveno celkem pět badatelských listů. Další badatelské dotazy byly vyřizovány korespondenčně (viz dále).

Historický výzkum se s ohledem na snížení pracovního úvazku omezil na zdroje lokálního charakteru a zdrojů. Prioritami nadále zůstávají informačně nejbohatší archivní fondy k dějinám Sušice a Sušicka– písemnosti stavebního odboru Městského úřadu v Sušici a Děkanského úřadu v Sušici.

Prezentace výsledků bádání a spolupráce s veřejností. Hlavní náplní roku 2016 bylo publikování devátého svazku Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy, jenž vyšel v průběhu srpna. Současně historik publikoval několik studií k dějinám Sušice a Šumavy – z muzejních sbírek zpřístupnil kronikářské záznamy sušické měšťanské rodiny Podlešnoviců a Kratochvílů z 18. a 19. století (ve sborníku Zlatá stezka), na podzim vyšla edice sušické městské knihy z let 1550–1628 (ve spolupráci s Univerzitou Karlovou a Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem). Vedle toho realizoval pro veřejnost několik přednášek – vedle již tradiční účasti na Noci kostelů to byly v červenci dvě přednášky o Karlu IV. v muzeu a v kostele sv. Mořice u Annína. Zúčasnil se též jednání muzejních historiků Asociace muzeí a galerií v Roztokách u Prahy a stal se členem redakční rady sborníku Zlatá stezka, vydávaného muzejními kolegy v Prachaticích. Ze spolupráce historika s odbornou veřejností (Mgr. Martin Čechura, Západočeské muzeum v Plzni) vzešel archeologický průzkum předměstského kostela Nanebevzetí Panny Marie (ve dvou fázích), který přinesl zásadní poznatky k dějinám předlokačního města i stávající renesanční architektury kostela. Výsledky budou kontextualizovány v příštím roce plánovaným stavebněhistorickým průzkumem.

Knihovna. Z nové produkce se zájem knihovníka trvale zaměřuje především na úplné podchycení regionální literatury. Izolovaně se též získaly některé tituly k českým a obecným dějinám (nejčastěji na základě darů). K 31. prosinci 2016 knihovna Muzea Šumavy eviduje celkem 21 298 inventárních čísel, což odpovídá přírůstku 71 knižních titulů za celý rok 2016. Přímým nákupem z toho počtu bylo získáno 9 knih za celkem 2163 Kč. Další tituly (periodika) byly zakoupeny formou pravidelného předplatného.

Výběrový přehled korespondenčně vyřizovaných dotazů za rok 2016:

14. 1. Hermann Kraml, Praha – právní postavení obyvatel v Královském hvozdu
19. 1. Jan Kosina, Praha (student dějin umění na FF UK) – informace o zaniklé kapli sv. Anny nad Dolejším Kruščem.
25. 2. Jiří Koreš, Těchonice – zprávy o obecních pastýřích na Sušicku
25. 7. Ivan Vokáč – pranýř v Sušici
1. 8. Kateřina Pešková (kape77@seznam.cz) – genealogické informace o Petrovicích u Sušice
3. 8. Monika Jostová, Liberec – Ladislav Skřivánek
9. 9. Bohunka Krámská (Severočeské muzeum Liberec) – Vincenc Janke a jeho působení v Hůrce
26. 9. Ing. Jan Vokáč, Zdíkov – kniha Fr. Pláničky a korespondence sušického muzea s právním historikem Hornou
17. 10. Vladimír Šindelář, muzeum Milevsko – dotaz o pramenech o vražedkyni Johaně Vrhelové z Tedražic
17. 10. Jan Kosina, student FF UK – informace o kapli sv. Anny nad Dolejším Kruščem
31. 10. Mgr. Martin Dolejský (Městské muzeum Čelákovice) – fosforová nekróza

Mgr. Miroslav Buršík - historik a kurátor fotografického archívu

V roce 2016 se jeho činnost opět zaměřila především na pokračující digitalizaci starých archivních fotografií ze sbírkového fondu Muzea Šumavy a postupné zpracování a novém třídění toho sbírkového fondu do tematicky ucelených souborů pro rychlejší a přehlednější vyhledávání. Jedná se o soubor převážně unikátních historických fotografií zobrazující město Sušice (domy, obchody, ulice), významné osoby města Sušice, zdejší kulturní život, vesnice a objekty v okolí Sušice, Šumavu, šumavské vesnice, zaniklé osady a hospodářské budovy ze Šumavy (sklárny, pivovary, papírny, mlýny, hamry, hostince …), zemědělské a řemeslnické práce a činnosti, hrady a zámky, kostely, kaple atd. V databázi BACH bylo v roce 2016 digitalizováno a popsáno 55 složek starých archivních fotografií a zaevidováno 60 ks nově získaných fotografií. Fotografií je v těchto složkách celkově 310 ks a zobrazují snímky přibližně od 90 let. 19. století až po 90. léta 20. století. Jedná se o soubor převážně unikátních historických fotografií zobrazující : město Sušice (domy, obchody, ulice), významné osoby města Sušice, zdejší kulturní život, vesnice a objekty v okolí Sušice, Šumavu, šumavské vesnice, zaniklé osady a hospodářské budovy ze Šumavy (sklárny, pivovary, papírny, mlýny, hamry, hostince …), zemědělské a řemeslnické práce a činnosti, hrady a zámky, kostely, kaple ...
Fotoarchiv muzea se nadále rozšiřuje nejen získáváním nových fotografií, ale i pořizováním kopii (skenů) zapůjčených historických pohlednic a fotografií.
Řadu unikátních a zajímavých fotografií se podařilo získat průběžným sledováním archivních fotografií na internetu, sledováním archivních fotografií, vyvolávaných u místního fotografa a návštěvami antikvariátů.Vyhledával a připravoval historické informace a archivní fotografie pro badatele, studenty, spisovatele, dokumentaristy a odborné pracovníky muzea.
Dále má na starost vyhledávání informací týkajících se událostí ve městě Sušici v regionálním (podle možností i celostátním) tisku a jejich archivaci a fotodokumentaci muzejních akcí. V rámci své činnosti zajišťuje také fotodokumentaci aktuálních událostí a změn v Sušici (např. úpravy komunikací, opravy objektů, výstavby nových budov, fasády na domech, sportovní události, oslavy osvobození města, pouť atd.). Tuto formu jakési časosběrné fotodokumetace města provádí muzeum systematicky již více než 15 let. Zajišťuje fotodokumentaci muzejních akcí (vernisáže, výstavy, opravy budov atd.)
Veřejnost zaujala pravidelná rubrika v místních novinách „Poznáváte ?“ . Čtenářům jsou předkládány archivní fotografie lokalit a objektů, které se dosud nepodařilo identifikovat. Na základě jejich reakcí je podařilo již několik takových fotografií určit. V dalším čísle novin následuje kromě nové fotografie i článek, obsahující historickou zajímavost k dohledanému identifikovanému objektu. Celkem bylo v roce 2016 publikováno v Sušických novinách 22 článků. Přispívá i do dalších regionálních časopisů, zejména do časopisu Pošumaví. Další významnou částí jeho práce je zajišťování spolupráce muzea s místními školami. V rámci této spolupráce uspořádal pro místní školy řadu přednášek a to buď přímo ve škole, nebo v přednáškovém sále muzea, který umožňuje i projekce. Mezi hlavní témata přednášek patří především historie města Sušice a život na staré Šumavě (3 přednášky). Po dohodě zajišťuje pro školy komentované prohlídky po městě (celkem 22x).
Ve spolupráci s Gymnáziem Sušice se podílel na přípravě doprovodného programu pro studenty gymnázií při organizování krajského kola dějepisné soutěže v dubnu 2016. Spolupracoval s účastníky dějepisných olympiád a pomáhal jim při vyhledávání podkladů. Zúčastnil se na projektovém vyučování využití znalosti cizích jazyků. Spolupracoval s historickým kroužkem na ZŠ Masarykova. Má nespornou zásluhu na tom, že spolupráce se školami se úspěšně rozvíjí. Zajišťuje komentované prohlídky i v německém jazyce. Pokračoval nadále v projektu Paměť Šumavy, v jehož rámci vyhledává pamětníky na České i Bavorské straně Šumavy pro získávání informací o dřívějším životě na střední Šumavě.

◆Činnost historického pracoviště v Kašperských Horách

PhDr. Vladimír Horpeniak - historik

Výstavy, expozice. Historik připravil celosezónní výstavu Muzea Šumavy ke 700. výročí narození Karla IV. „Karel IV. a zlaté horní Pootaví“ v Galerii Muzea Šumavy v K.Horách (kompletní zajištění výstavy - námět, obsah, texty, exponátová náplň, vyhledání, vyjednání a získání zápůjček originálních exponátů a obrazových dat, prostorové a výtvarné řešení, ve spolupráci s restaurátorskou dílnou ZčM v Plzni repliky pečetí a zlatých mincí Lucemburků, získání videomateriálů od ČT a Prachatického muzea, spolupráce s grafickou dílnou, realizace – instalace svépomocí s kolektivem pracovníků Muzea Šumavy, spolupráce s historikem a archeologem Zlaté stezky – Dr. F.Kubů a Dr. P. Zavřelem). Slavnostní zahájení proběhlo v rámci „První šumavské muzejní noci s Karlem IV.“ Výstava byla prodloužena do konce února 2017 a v lednu 2017 byla doplněna ještě nálezy středověkého hornického nářadí z oblasti Velkého Babylonu a tématicky příslušnou grafikou.
Druhou celosezónní výstavou (rovněž k jubileu Karla IV.) byla „Gotika a barok jihozápadních Čech“, která představila památky výtvarného umění z muzejních sbírek a církevního majetku (kompletní zajištění výstavy a realizace svépomocí s kolektivem pracovníků Muzea Šumavy; pro účel výstavy restaurován rozměrný obraz neznámého barokního mistra 17.století „Výuka Kupidova“ (Venuše, Merkur a Amor), olej na plátně, a opraven a rekonstruován masívní zdobený rám pro barokní plátno „Bitva s Turky u Parkanu“ Martina Altomonteho.
Pro stálou expozici v kašperských Horách byl aktualizován a doplněn průvodce po expozici v německém jazyce.

Publikační práce – tisk.
„Karel IV. a zlaté horní Pootaví“ – pamětní a informační publikace k 700. výročí narození Karla IV., zakladatele hradu Kašperku a Zlaté stezky Kašperskohorské – Kašperské Hory 2016, brožovaná publikace s barevnými ilustracemi, vydáno nákladem města Kašperské Hory, autorsky a redakčně zajištěno. Publikace sloužila m.j. jako doprovodná knížka ke stejnojmenné výstavě v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách.
Kompletní autorská příprava publikace: Strašín – poutní místo pod Šumavskými horami.
Příspěvky publikované v tisku: Karel IV. a zlaté horní Pootaví, Jubileum Karla IV., Nezdice, Martin Rezek Strakonický, Nicov, Mílov, Kašperskohorská pouť, Poutní tradice, Pouť ve Strašíně, Masopust, Hans Kollibabe, Historická výročí roku 2016, Velikonoční tradice, Adventní a vánoční zvyky, Kostelní betlém v K.H., Pramen Grantl, Bílá Růže, Památky volají o pomoc, Rejštejn, Musica Lucis Praga, Slavnost Zlaté stezky v Grafenau… a d.
Stále odborně spolupracuje s redakci časopisu Vítaný host na Šumavě a v Českém lese. Publikuje články v Klatovském deníku, Kašperskohorském zpravodaji, na stránkách Šumavanetu atd.

Spolupráce s médii:
ČESKÁ TELEVIZE, redaktor Přemysl Čech – pořad „Náš Karel IV.“ – 2. díl
(podklady, návrhy + osobní účinkování) – 16.2. – natáčení
ČT – zpravodajství – red. Mlnařík – o řezbářství na Šumavě – 14.1.
ČT – Toulavá kamera – red. M.Patková – umělecká řemesla na Šumavě- 24.6.
(+ organizační pomoc při natáčení pořadu redakce Folklorika o Annínu – sklo ze sbírek MŠ – 11.3.)
Český rozhlas - rozhovory
4.3. – red. Lukáš Milota – ČRo Plzeň: O kulturní a muzejní práci
7.3. – red. Tamara Salcmanová – ČRo Plzeň – Velikonoce na Šumavě
28.3. – red. Hana Soukupová – ČRo České Budějovice, Karel IV a horní Pootaví
25.8. – red. Tamara Salcmanová – ČRo Plzeň pro ČRo 3 Vltava, Výlety s Vltavou –

Strašín (podklady, vlastní účinkování…)
28.11.– red. Marie Poláková – ČRo 3 Vltava, Vánoce Karla IV. (podklady k pořadu, vlastní účinkování)
10.12.– red. Jiří Šobr – ČRo Plzeň, Vánoce a betlemářství na Šumavě (pro vánoční dopolední vysílání ČRo Plzeň 25.12.)

Přednášky a veřejná vystoupení s odborným výkladem:
8.5. – hotel Šumava Srní: Šumava romantická a kulturně přitažlivá, přednáška pro účastníky odborné konference lékařů a odborných pracovníků BIOLAB
14.9. – Městská knihovna Vimperk: Kulturní tradice a osobnosti Šumavy, přednáška s besedou pro Městskou knihovnu Vimperk
15.9. – Horský klub a Muzeum Šumavy Kašperské Hory: Kulturní tradice Šumavy, výročí Karla IV. a následně komentovaná prohlídka výstavy „Karel IV. a zlaté horní Pootaví“(přednáška pro účastníky Setkání Voldřichů v Kašperských Horách)
5.11. – ubytovací zařízení ve Filipově Huti: Doba Karla IV.v horním Pootaví a následně další den 6.11. komentovaná prohlídka výstavy „Karel IV. a zlaté horní Pootaví v MŠ Kašperské Hory – Galerii pro účastníky odborného semináře lékařů – neurologů

Úvodní slova jako drobné přednášky při veřejných akcích
13.2. - Úvodní slovo k výstavě fotografií, obrazů a plastik Hany, Josefa a Jiřího Staňkových ve výstavní síni radnice v Kašperských Horách
14.2. – Úvodní slovo s vlastivědným výkladem při odhalení skleněného oltáříku architekta a herce Davida Vávry u kapličky Dvanácti apoštolů v Kašperských Horách Na Cikánce
2.4. – vystoupení v rámci promítání dokumentárního filmu Dr. Lenky Ovčáčkové „Hluboké kontrasty“ v IS Nádraží Bayerisch Eisenstein
18.6. – úvodní slovo k výstavám „Karel IV. a zlaté horní Pootaví“ a „Umění gotiky a baroka“ v Muzeu Šumavy v K.Horách v rámci První muzejní noci v Kašperských Horách
29.9. – Úvodní slovo k odhalení pamětní desky prof. Hanse Kollibabeho ve St. Oswald – SRN (německy)
15.10. - Úvodní slovo k výstavní prezentaci projektu Doc. Petra Hájka přestavby objektu „Růže“ Kašperských Horách – výstavní síň radnice v K.Horách (téma :Architekti a Šumava)
Výklady ve stálé expozici a výstavě „Karel IV. a zlaté horní Pootaví“ (komentované prohlídky)
24.6. – přátelé historie Deggendorf
9.8. - muzejní spolek z obce Neukirchen b. Hl. Blut (E.Hofmann)
23.10. – Muzejní spolek St. Oswald (W.Bäuml) + prohlídka Kašperských Hor s poutním kostelem P.Marie Sněžné

Práce na kulturních projektech.
Kompletní zajištění projektu PAMĚTNÍ DESKA KARLA IV. na budově hotelu Rilancio na náměstí v Kašperských Horách. Doplnění instalace středověkých památek zpracování zlaté rudy ve středověku na náměstí v Kašperských Horách.
Příprava projektu „Zvony pro Šumavu“ ve spolupráci s nadací „Blíž k sobě“ (fa Eurowag) – Kašperské Hory. Příprava a předjednání uvažovaného projektu „zvonkohra“ pro radnici v Kašperských Horách.

Veřejné kulturní a vzdělávací akce / Muzeum Šumavy s partnery/
18.6. - První šumavská muzejní noc s Karlem IV. v Kašperských Horách (k otevření muzejních výstav „Karel IV. a zlaté horní Pootaví“ a „Gotika a barok jihozápadních Čech“ – s grantovou podporou města Kašperských Hor ve spolupráci s týmem Karla Exnera a účinkováním četných hostů - první akce svého druhu vůbec v Kašperských Horách).
27.11. – Requiem za Karla IV. na hradu Kašperku (Šumavský kulturní spolek, správa hradu Kašperk, ŘKF).

4.12. – Mikulášská pouť 2016 – v Horském klubu - tradiční kulturní a společenská předvánoční akce s kulturním programem, pohoštěním a nadílkou (Šumavský kulturní spolek s podporou Města K.H. a fy Belimo.CZ, vynikající vystoupení divadelního spolku Pachmajr z hradu Kašperk a Pošumavské dudácké muziky ze Strakonic)
28.11. – Vánoční hrátky s Musica Lucis Praga (tradiční sváteční setkání s hudbou v MŠ) – Galerie Muzea Šumavy (Šumavský kulturní spolek, BELIMO.CZ, MLP) – vynikající návštěvnost.
V rámci činnosti Šumavského kulturního spolku práce na realizaci koncertů souboru Musica Lucis Praga v regionu.

Ostatní.
Vyhledávání podkladů k potvrzení vlastnictví gotických plastik muzeem a další podklady k záležitosti předmětů církevního umění uložených v Muzeu Šumavy.
Průběžně prováděna vlastní fotodokumentace nebo ve spolupráci - V,Vlk, J. Kavale. Digitalizace, případně přepisy vlastních i zapůjčených archivních památek z regionu (např. paměti Mons. Johanna Spannbauera z podnětu Vojenského historického archivu, farní kroniky Strašín, archiválie a fotografie / Nicov, Mílov/ ze sbírky Wilhelma Müllera, dále archiválie z Měst. archivu města Kašperských Hor – SoKA Klatovy a NA v souvislosti s výstavou Karla IV.
Badatelské návštěvy, zodpovídání odborných dotazů (rovněž korespondenčně) – prakticky permanentně na nejrůznější témata z regionální historie: např. historická topografie, rodová historie, horské toky, zlaté doly - hornictví, sklářství, historické zvony, sakrální, městská a lidová architektura, Lucemburkové – Karel IV., poutě a poutnictví, Zlatá stezka, hudební historie a nástroje, dějiny umění, umělecké památky a umělecké sbírky muzea, lidová kultura a umění, dokumentární fotografie, lesy a lesnictví, odsun, dějiny regionu po r. 1945, projekt „Růže“ K.Hory.

◆Činnost přírodovědného pracoviště v Kašperských Horách

Vladimír Vlk – botanika, geologie a mineralogie

Botanika. Pokračovala spolupráce z předcházejících let na zpracování podkladů pro projekt PLADIAS (areál rozšíření vybraných druhů cévnatých rostlin na území ČR pro Institute of Botany, Academy of Sciences of the Czech Republic). V rámci této spolupráce byla prohlédnuta historická dokumentace všech sběrů na zpracování vybraných částí a pokračovalo zpracování požadovaných dat z botanických dokumentačních záznamů muzea pro Ústav lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie, Brno.
Při kontrole stavu provizorně uložených herbářových položek se zjistilo, že se podařilo zastavit jejich postupné poškozování. Dokončilo se zpracování nálezové historické databáze botanických druhů z pozůstalosti J. Vaněčka a byla provedena inventarizace a botanický průzkum výskytu sledovaného chráněného taxonu Gentianella praecox subsp. Bohemica (jednalo se o 4 lokality oblast západočeské Šumavy – 4 lokality.
Geologie. Byl zahájen průběžný průzkumu v terénu a sběr dat na geologických lokalitách Annín, Bohdašice, Kašperk, Strašín, Nezdicko, Pootaví, Povydří, Javornický hřeben, Ždánov, Pohorsko, Ostružno, Rábí, Lazna, Královský Hvozd, Prášilsko, Hůrka Průběžně se zpracovává geologická sbírka, třídí a zpracovávají se nové sběry. Všechny předměty této sbírky byly vyndány i z expozice. Paleontologické sběry původně vystavené v expozici byly vystaveny bez jakýchkoliv souvislostí bez přesného odborného zařazení a uvedení lokalizace (jako „školní kabinet“).Využívá se odborné konzultace s o odborným pracovištěm Jihočeského muzea. Všechny exponáty jsou postupně digitalizovány. Na vytipovaných geologických lokalit v zpč. části Šumavy probíhají vlastní badatelské práce v terénu za účelem potenciálních sběrů do sbírkového fondu, sběry digitálních dat a vzorků

hornin pro plánovanou obnovu geologické expozice.
Byl zahájen také geologický průzkum vybraných lokalit s potenciálním výskytem zlatinek a drobných minerálů pro obohacení sbírkového fondu muzea (Losenice. Zlatý potok, Otava a její přítoky). Průzkum bude pokračovat i v roce 2017.
Při prohlídce geologických sběrů umístěných v hlavní budově byly nalezeny geologické sběry bez popisů. Jedná se údajně o historické sběry/dar pana Klementa, vlastníka vápencových dolů Horažďovicka. Tyto sběry nejsou zatín nikde evidované. Další sběry tvoří samostatnou skupinu hlubinných vrtů, také bez popisu. Zatím nelze určit zda pochází z některých průzkumů na Prachaticku nebo jsou pozůstatkem geologických průzkumů na zlato a šelitové zrudnění oblasti Kašperskohorska, realizované v 90. letech minulého století TVX Bohemia důlní a Geoindustria. I zde doklady nejsou. Sběry nejsou lokalizovány. Bližší informace a zpracování bude vyžadovat více času.
Geologická expozice. Byly zahájeny zahájeny přípravy k realizaci nové geologické expozice v muzeum v Kašperských Horách. V rámci přípravy této expozice sám opravil a doplnil panely, vyměnil a doplnil exponáty, realizoval nové popisky vč. výroby, navrhl nové osvětlení, připravil odborné popisy, zajistil grafické práce a koordinoval velkoplošné tisky. Sám provedl také instalaci celé nové expozice.
Celkem bylo nainstalováno přes 400 exponátů. Nová expozice muzea bude zpřístupněna již v sezoně 2017. Pro novou expozici byly sebrány z terénu nové geologické sběry. Pro názornost struktury a efekt vyinstalování byly některé sběry vybrány k leštění.
Výstava. Na základě úspěšné výstavy „Velké šelmy Šumavy a Beskyd, která proběhla v galerii muzea v roce 2015, byla zapůjčena redukovaná výstava pod názvem „Šelmy Šumavy“do Muzea Lamberské stezky v Žihobcích. Pro tuto výstavu zajistil prezentaci a vlastní realizaci a instalaci, návrh plakátů i bezplatnou zoologickou přednášku pro veřejnost.Na výše uvedenou výstavu navazovala také dětský výtvarná soutěž Malujeme s Ludvíkem Kuncem, v jejímž rámci byla navázána i rozsáhlá spolupráce s místními školami. Výsledek této soutěže - výstavu dětských výtvarných prací – instaloval na dvouměsíční výstavě v Galerii muzea v Kašperských Horách. Zajistil a připravil výstavu ilustrací L. Kunce v Německu-Ludwigsthal ilustrací ve spolupráci s autorem a Správou NP Šumava a Bavorský les. Byly zahájeny přípravy výstavy tematicky zaměřené na lidovou architekturu, plánované na rok 2017. Pro tuto výstavu byl zpravován záměr výstavy kreseb a maleb z pozůstalosti pana Jaromíra Randáka. Pro tuto výstavu byl proveden sběr a sestavení podkladů pro uvažovanou výrobu papírových modelů lidových staveb, které by výstavu měly doplnit.Pro výstavu byla navázána spolupráce s NPÚ Plzeň,které přislíbilo poskytnutí některých materiálů.
Další. Spolupráce na projektu rekonstrukce muzea v Linberku-Německo na projektu rekonstrukce historické stodoly v Prášilech pro veřejné využívání na žádost starosty
Spolupráce při přípravě výstavy „Karel IV. a zlaté horní Pootaví. Spolupráce a konzultace s odborným pracovištěm muzea Dr.Hostaše v Klatovech k záměru výstavy „Lidová architektura“, rok 2017 byl vyhlášen rokem lidové architektury.
Badatelské činnosti. V rámci badatelské činnosti byly poskytnuty informace studentům z Jihočeské univerzity pro seminární práce a pro diplomovou práci. V rámci spolupráce se studenty Univerzity III. věku ze Sušice proběhly konzultace a doporučena témata ke zpracování.

Mgr. Ivan Lukeš - zoolog

V roce 2016 v rámci péče o sbírkový fond zajistil ošetření zoologických sbírek plynováním. Pokračoval ve sběru zoologického materiálu a vybral exempláře vhodné k preparaci. Jedná se celkem o 8 vzácných živočichů – tetřev hlušec, puštík bělavý, vydra říční, jestřáb lesní, krahujec o., žluna zelená.
Během roku 2016 pokračoval v dlouhodobém výzkumu zaměřeném na biodiverzitu

obratlovců v lokalitách Kašperskohorská vrchovina, Zbynický rybník a Nezamyslický rybník. V těchto lokalitách je prováděn pravidelný monitorig biodiverzity obratlovců a sledování a fotodokumentace nových a vzácných druhů vyskytujících se na daném území. Jedná se o pravidelné zálety orla mořského, jehož výskyt byl pozorován v loňském roce i v období hnízdění, výskyt kachny zrzohlávky rudozobé, volavky bílé, kormorána velkého a hnízdní kolonie husy velké.
Na území OK. Kašperská vrchovina pokračuje již od roku 2015 výzkum výskytu plšíka lískového.Plšík lískový je malý hlodavec. Je také jediným zástupcem rodu Muscardinus. V České republice se jedná o nejhojnějšího zástupce čeledi plchovití. V roce 2016 bylo vyvěšeno dalších 25 budek a jejich osídlení několikrát ročně monitorováno.

V roce 2015 se muzeum zapojilo do projektu vytváření genetické banky a jejího využití v ochraně volně žijících živočichů. Genetická banka umožní monitoring genetické variability v čase a tudíž má potenciál významně pomoci druhové ochraně v ČR. V roce 2016 pokračoval sběr genetického materiálu pro tuto banku.

V případě odborných badatelských návštěv a dotazů byla poskytována pomoc při ověřování zoologických údajů z naší sběrné oblasti a poskytovány informace z vlastního zoologického výzkumu a fotodokumentace. Jednalo se o cca 35 konzultací převážně zoologickým institucím a studentům vysokých škol.
Pravidelně přispíval do Železnorudského a Kašperskohorského zpravodaje.
K publikaci jsou připraveny dílčí výsledky zoologického průzkumu.
Spolupracoval při přípravě a realizaci nové expozice Enviromentálního centra v Železné Rudě.

◆Záchranná stanice pro handicapované živočichy◆

Záchranná stanice pro handicapované živočichy v Kašperských Horách byla založena v roce 1988 a je povolena rozhodnutím o výjimce podle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny vydané Ministerstvem životního prostředí ČR dne 11.4.1997, čj. OOP/2489/97-V267. Toto rozhodnutí stanoví také zákonné podmínky provozování stanice. Posláním stanice je záchrana všech handicapovaných, chráněných a ohrožených živočichů bez ohledu na hranice okresu a hranice působnosti muzea, jejich léčení, u mláďat příprava na samostatný život, případně jejich odchov. **Provoz záchranné stanice zajišťuje zoolog muzea – Mgr. I. Lukeš,** který je v případě nutnosti na telefonu doslova 24 hodin denně a službu zajišťuje nepřetržitě včetně dnů pracovního volna. Z bezpečnostních důvodů šelmy a dravce převáží zásadně sám.
V roce 2016 bylo v tomto zařízení chováno 36 trvalých handicapů 14 druhů přijato bylo celkem 104 handicapovaných živočichů.
Vzhledem k pestrosti druhů přijatých živočichů se rozrostla i druhová skladba potravy a tím i počet dodavatelů, což se odráží v časové náročnosti při shánění a dovozu krmiva, zvláště při dodržování přísných, mnohdy až nesmyslných veterinárních předpisů. Byl rozšířen chov myší a morčat, odchov moučných červů a cvrčků. Celkem bylo v roce 2016 zkrmeno 13q ryb 16q masných produktů, 3500 myší.
Péče o trvale handicapované živočichy obnáší minimálně 2x denně krmení (u mláďat několikrát denně, i v noci) včetně přípravy a přesné evidence krmiva a každodenní kontrolu zdravotního stavu. 1x týdně je třeba provést generální úklid voliér a jejich desinfekci, pravidelně se musí sekat tráva v areálu stanice, měnit voda, čistit bazén u vyder atd. Při příjmu nových handicapů je třeba také zajistit odborné ošetření, očkování proti nakažlivým chorobám.
Ve stanici probíhá pravidelná desinfekce a desinsekce všech prostor, očkování, odčervení

a zbavení parazitů u všech chovanců i nově přijatých živočichů. Složitější případy se řeší ve spolupráci s MVDr. Janáskovou ve veterinární zařízení ve Vimperku.
Z přijatých živočichů se podařilo 51 exemplářů vyléčit a vypustit zpět do přírody, 22 živočichů zůstalo jako trvalé handicapy umístěno ve stanici. Zbylá část poraněných živočichů uhynula nebo musela být utracena.
V roce 2016 byla jako každoročně prováděna běžná údržba, voliéry byly opatřeny novými boudami (5 kusů). Byl zakoupen nový mrazící box.

Podle možností se snažíme v Záchranné stanici vytvářet podmínky k alespoň částečnému jejímu zpřístupnění, kdy se předem objednané menší skupiny návštěvníků za účasti odborného pracovníka seznámí se zde žijícími trvale handicapovanými živočichy a s činností a významem záchranné stanice. Tyto exkurze jsou využívány především mateřskými školkami a školami, ale této možnosti využívají zejména v letním období i turisté. V rámci osvětové činnosti byly přímo v areálu stanice realizovány 4 přednášky na téma „ Záchranné stanice a jejich význam“. V roce 2016 navštívilo takto stanici cca 170 osob.

Zoolog spolupracuje také se záchrannými stanicemi v okolí (Vimperk, Spálené Poříčí, Makov, Hluboká). Ostatní práce jsou prováděny dle směrnic MŽP a KVS (očkování, odčervení, veterinární ošetření a dohled).
V roce 2016 byla ve Stanici provedena pravidelná kontrola ČIŽP z Plzně, Krajské veterinární správy a na základě rozhodnutí MŽP ČR i ČIŽP z Českých Budějovic (plošná kontrola všech záchranných stanic).

◆Přednášková činnost a ostatní kulturní činnost v organizaci◆

Od roku 2012 má muzeum v Sušici vhodné prostory pro pořádání přednášek, koncertů a dalších akcí podobného charakteru. I nadále však spolupracuje s jinými organizace, kterým umožňuje pořádat akce v přednáškovém a výstavním sále. V Kašperských Horách se pro některé akce využívají prostory zrekonstruované Galerie a nově máme možnost využívat přednáškový sál v muzeu v Dobré Vodě.
Kromě toho odborní pracovníci zajišťují pro školy a tuzemské i zahraniční výpravy odborné exkurze s výkladem v expozicích muzea i v terénu. Přednášková činnost byla zmíněna již výše u jednotlivých odborných pracovišť.

Evangelizace dnes aneb jak předávat světu naději
přednáška Doc. Michala Kaplánka, Th.D. ve spolupráci s ČKA
Sušice – přednáškový sál
11.2.2016

Koncert sborů
v rámci Setkání sborů západočeské oblasti 2016
Sušice – přednáškový sál
7.5.2016

PhDr. Jan Lhoták, PhD. - Karel IV.
Přednáška ve spolupráci s ČKA
Sušice – přednáškový sál
31.5.2016

Koncert žáků ZŠ a ZUŠ Kašperské Hory
Galerie Kašperské Hory, 6.6.2015

První šumavská muzejní noc s Karlem IV.
Kašperské Hory, 18.6.2016

Lucemburská muzejní noc
Sušice 17.9.2016

Ing. Vladimír Pohorecký – Triangulační věže na Šumavě a Pošumaví
doprovodná beseda s autorem stejnojmenné výstavy
Sušice – přednáškový sál
23.8.2016

EPOQUE QUARTET s klavírním doprovodem Jana Kučery
Koncert k 60.výročí Dětského domova v Kašperských Horách,
Galerie muzea, 17. září 2016

Divadelní představení studentů gymnázia
pro denní stacionář Klíček.
Muzeum Šumavy Sušice - sál „V hradbách“, 2.12.2016

Čert a Mikuláš na sušickém náměstí
– mikulášský program pro děti, soutěže, koledy, ve spolupráci s kulturním centrem SIRKUS v Sušici, prohlídka betlému v muzeu zdarma , 5.12.2016

Vánoční koncert žáků ZUŠ Kašperské Hory
Galerie Kašperské Hory, 7.12.2015

Vánoční hrátky s Musica Lucis Praga
tradiční sváteční setkání s hudbou v muzeu,
Galerie Muzea Šumavy, 28.12.2016

◆Práce v poradních orgánech jiných muzeí, AMG, sdruženích apod.◆

Muzeum Šumavy je členem Asociace muzeí a galerií ČR, Asociace záchranných stanic ČR, České ornitologické, zoologické a botanické společnosti a spolupracuje s ČSOP. Dále je členem sdružení Prácheňsko, z.s.p.o, Občanského sdružení Karel Klostermann - spisovatel Šumavy a Sdružení pro obnovu rozhledny na Sedle. Zastoupení muzea v různých sdruženích umožňuje podílet se různých projektech v oblasti propagace kultury a regionálního rozvoje. Spolupracuje také s OS Šumavský kulturní spolek v Kašperských Horách. Muzeum se také účastní práce v Poradních sborech některých dalších muzeí. PhDr. Jan Lhoták PhD. Je členem sekce muzejních historiků AMG.

◆Zajištění badatelské činnosti, spolupráce se školami, obcemi, sdělovacími prostředky atd.◆

Badatelské a konzultační služby poskytuje muzeum jen v rámci svých omezených možností (nedostatečný prostor pro badatele v Sušici). Badatelé využívají především knihovnu (uvedena samostatně) a archiv muzea. Odborní pracovníci zodpovídají nejrůznější dotazy, poskytují odborné konzultace, pomáhají při vyhledávání literatury a odborných materiálů a to osobně, e-mailem nebo telefonicky. Podrobnější údaje jsou uvedeny výše u jednotlivých odborných pracovníků.

Spolupráce se školami je důležitým prvkem v práci muzea ve vztahu k veřejnosti. Všechny sušické školy v uplynulých letech vystavovaly v muzeu pravidelně. V posledních letech zde však pravidelně vystavuje především zdejší základní umělecká škola. Součástí této spolupráce je i to, že místní školy v Sušici, Kašperských Horách, Hartmanicích i v Železné Rudě mají v rámci vyučování vstup do muzea bezplatný na všechny výstavy i do všech stálých expozic a pravidelně této možnosti využívají. Školy také navštěvují zdarma expozice v rámci výuky regionálních dějin, přírodovědných oborů nebo výtvarného umění. Výklad si zajišťuje zpravidla pedagog, ale dle dohody i příslušný pracovník muzea. Další návštěvy školních tříd využívají možnosti komentované prohlídky v muzeu (uvedeno výše v rámci činnosti odborných pracovišť). Sušické i kašperskohorské muzeum ve svých prostorách umožňuje také hudební produkce dětí ze zdejších uměleckých škol.
Muzeum také umožňuje absolvování praxe v rozsahu 7 - 21 dnů studentům středních a vysokých škol (např. školy cestovního ruchu, historie, archivnictví atd.). Spolupráce se studenty středních a vysokých škol umožňuje doplňovat knihovnu muzea o odborné seminární, ročníkové, bakalářské aj. práce s regionální tématikou.

Spolupráce s obcemi
Muzeum Šumavy má své pobočky na území čtyř obcí (Sušice, Kašperské Hory, Železná Ruda a Hartmanice) Úroveň spolupráce s jednotlivými městskými úřady je různá. Důležitým prvkem ve spolupráci s městy je také to, že někteří ze zaměstnanců muzea jsou členy městských zastupitelstev a komisí v Sušici a v Kašperských Horách (kulturní komise, komise pro regeneraci městské památkové zóny). V roce 2016 pokračovala spolupráce s Informačním centem Sušice zejména na přípravě a organizaci různých kulturních akcí a přípravě podkladů pro různé propagační materiály. Dobrá je spolupráce v rámci pondělních komentovaných prohlídek města, které v během prázdninových měsíců pořádá právě IC Sušice.
Součástí těchto prohlídek je také prohlídka mechanického betlému v muzeu.
Velice dobrá spolupráce je s Městem a IC Kašperské Hory. Muzeum spolupracuje při celé řadě akcí, které město pořádá - městské slavnosti, poutě, koncerty, výstavy a IC velice dobře v rámci propagace města velmi dobře prezentuje i muzeum (např. na veletrhu cestovního ruchu ITEP).

Podařilo se navázat dobrou spolupráci i s Městem Hartmanice, s nímž řešíme především některé problémy provozního charakteru a údržby v muzeu Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Dobrá spolupráce je i s městem Železná Ruda.

V rámci spolupráce s Muzeem Šumavy realizovaly obce např. následující akce:
- Noc kostelů v Sušici i v Kašperských Horách s ŘK farností,
- Poutní slavnost Panny Marie Sněžné v Kašperských Horách (Šumavský kulturní spolek, Římskokatolická farnost a Muzeum Šumavy),
- oslavy Mezinárodního dne seniorů v Sušici i v Kašperských Horách atd.

◆Spolupráce s jinými organizacemi, občanskými sdruženími a sdělovacími prostředky ◆

Nejvíce a pravidelně muzeum spolupracuje s OS Šumavský kulturní spolek v Kašperských Horách a s OS Karel Klostermann. Od roku 2015 je muzeum zastoupeno ve sdružení přátel muzea Dr. Šimona Adlera v Dobré Vodě. Muzeum také pravidelně spolupracuje s regionálním i celostátním tiskem (vlastivědné články v MF Dnes a Klatovském deníku, Vítaný host na Šumavě a v Českém lese, Kašperskohorský zpravodaj, Železnorudský zpravodaj, Sušické noviny a v různých časopisech zaměřených na turistický ruch) i

s jednotlivými redakcemi rozhlasu (ČRo Plzeň a České Budějovice, ČRo Praha, redakce Radiožurnálu a Dobrého jitra, ČRo Praha - Vltava, Radio Šumava atd.), které často vysílají živé vstupy propagující muzejní výstavy a další akce.
Tradičně dobrá je i spolupráce s televizními redakcemi (různé příspěvky zejména o výstavách v regionálním zpravodajství různých televizních redakcí, pořady Toulavá kamera, Cyklotoulky, Cesty víry, Folklorika atd.).

9. EDIČNÍ A PUBLIKAČNÍ ČINNOST

Odborní pracovníci v loňském roce zpracovali celou řadu odborných nebo populárně zaměřených článků na témata z regionální historie. Jednotlivé příspěvky jsou otiskovány v regionálním tisku nebo ve sbornících příspěvků z odborných konferencí.

Koncem prvního pololetí 2016 vyšel **9. svazek Vlastivědného sborníku Muzea Šumavy.** Kniha, jež vznikla ve spolupráci Muzea Šumavy a vydavatelského spolku historické literatury Scriptorium, má rozsah 500 stran a barevnou obrazovou přílohu. Nový svazek sborníku přináší četné příspěvky ze společenských i přírodních věd. Kromě studií z oblasti dějin umění, archeologie, historie a přírodních věd zde čtenář nalezne aktuální zprávy, recenze, anotace a bibliografie regionální literatury, publikace obsahuje též barevnou obrazovou přílohu.

Výběr z obsahu:

I. Dějiny umění
David TUMA, Stavitel Daniel Majer a projekty škol na Horažďovicku

II. Archeologie
Jindra HŮRKOVÁ – Hana HOSNEDLOVÁ, Sušice ve výpovědi archeologických pramenů. 1. část – objekt Muzea Šumavy v Sušici
Martin PTÁK, Nový nález raně středověkého šperku na k. ú. Kolinec (příspěvek k osídlení středního toku Pstružné)
Jiří FRÖHLICH – Daniel KOVÁŘ, Kolomazná pec u Velkého Radkova na Šumavě

III. Historie
Jiří JÁNSKÝ, Vítězné bitvy knížat Boleslava I. a Břetislava I. na česko-bavorské hranici v letech 955 a 1041
Jiří VLASÁK, Prácheňský děkanát v pozdním středověku
Jana BARTOŠOVÁ, Tomáš Řešátko Soběslavský
Jindřich ŠLECHTA, Hollarové na Horažďovicku
Lenka MAŠKOVÁ, Knihovna kapucínského kláštera v Sušici I.Charakteristika knižního fondu
Martin KLOUBEK, Historie sušické městské policie v letech 1850–1938

IV. Přírodní vědy
Vilém HRDLIČKA, Osobnost pátera Augustina Kubeše v souvislosti s měkkýši Sušicka
Ivona MATĚJKOVÁ, Ochrana flóry a vegetace v přírodní rezervaci Na Volešku v průběhu let 1988–2014
Ivona MATĚJKOVÁ, Zbynické rybníky – přírodovědecky významná lokalita na Sušicku

VI. Jubilea a nekrology
Jiří Fröhlich sedmdesátníkem (Jan Lhoták)
Zdeněk Papeš (25. 7. 1939 Praha – 30. 8. 2015 Praha) (Jiří Novák)

VIII. Anotace
Jan KILIÁN, Kašperské Hory za třicetileté války (Jiří Novák)
Vladimír ČERNÝ, Skautské století na Sušicku ve vzpomínkách pamětníků (almanach) aneb setkání se skautingem od jeho začátků (Jan Lhoták)
Jan ROYT, Krajinami umění. Rozhovor s Martinem Bedřichem (Jiří Novák)
Roman VANĚK, Střípky z historie Horažďovicka (Jiří Novák)

IX. Bibliografie
Jiří NOVÁK, Historická bibliografie Sušicka 2013–2014

Dále muzeum vydalo česko-nemecký sborník příspěvků z loňské podzimní konference věnované osobnosti sv. Vintíře. Sborník **Svatý Vintíř a jeho odkaz pro současnost** obsahuje příspěvky všech účastníků konference a je doplněn velice bohatou obrazovou přílohou.

Z obsahu:
Doc. PhDr. Petr Kubín, profesor, Karlova Univerzita Praha - Biografie sv. Vintíře

Prof. PhDr. Jan Royt, PhD., prorektor Karlovy Univerzity Praha - Ikonografie sv. Vintíře,

Johannes Molitor, Historik, Bischofsmais - Staré cesty z Bavorska do Čech, Vintířova stezka a Česká cesta,

Josef Dengler, historický badatel, Rinchnach - Uctívání sv. Vintíře po 2.světové válce v Bavorsku,

PhDr. Vladimír Horpeniak, historik, Muzeum Šumavy Sušice - Uctívání sv. Vintíře po 2.světové válce v Čechách.

10. EKONOMIKA, HOSPODAŘENÍ

Hospodaření muzea v roce 2016 skončilo hospodářským výsledkem 140.083,07 Kč. Významným způsobem byly překročeny zejména plánované tržby ze vstupného, což bylo způsobeno stoupající návštěvností Šumavy. Ostatní příjmy a výdaje se vyvíjely víceméně v souladu s rozpočtem naplánovaným na rok 2016.

Stav fondů k 31. 12. 2016 v tis. Kč

rezervní fond ze zlepšeného HV:	586,1
rezervní fond z ost.:	57,9
fond odměn:	20,5
FKSP:	23,0

Příjmy muzea v roce 2016	
vybrané položky v tis	
neinvestiční příspěvek zřizovatele	9531,5
Investiční příspěvek zřizovatele	555,0
vlastní příjmy	
- příjmy ze vstupného	1043,4
- další příjmy z hlavní činnosti	233,7
- příspěvky a dary	126,7

Výdaje muzea v roce 2016	
Vybrané položky v tis. Kč	
výdaje celkem	**11292,1**
spotřeba materiálu celkem	**366,9**
energie celkem	**910,7**
opravy a udržování celkem	**327,5**
cestovné	**37,7**
ostatní služby celkem	**631,6**
z toho: nákup sbírek	72,2
restaurování	48,0
mzdové náklady celkem	**5416,5**
z toho: dohody	111,3
zákonné sociální pojištění	**1826,1**
zákonné sociální náklady	**183,8**
prodané zboží	**194,1**
odpisy	**870,4**

<u>V průběhu roku 2016 proběhlo v muzeu několik kontrol:</u>

- KÚ PK – kontrola hospodaření za rok 2013 – 2015, odbor ekonomický, oddělení přezkoumávání hospodaření obcí a kontroly,
- ČIŽP Plzeň - kontrola v Záchranné stanici,
- ČIŽP České Budějovice – kontrola v Záchranné stanici (kontroly záchranných stanic plošně nařízené MŽP ČR),
- Krajská veterinární správa Plzeň - kontrola v Záchranné stanici,
- kontrola VZP - kontroly plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění a dodržování ostatních povinností plátce pojistného,
- kontrola BOZP – metodická kontrola odborového svazu.

Drobné nedostatky zjištěné při kontrolách byly napraveny buď již v průběhu kontroly nebo ve stanovené lhůtě.
Při žádné z těchto kontrol nedošlo v našem zařízení k žádnému kontrolnímu zjištění, které by bylo předáno k dalšímu řízení podle zvláštních předpisů.

11. PŘEHLED PRACOVNÍKŮ ZA ROK 2016

Seznam stálých zaměstnanců Muzea Šumavy

ředitelka: Mgr. Zdeňka Řezníčková

ekonomické pracoviště: Ing. Martina Zabloudilová *(ekonomka)*

Dagmar Šperlová (*pokladna drobného vydání, skladová evidence a prodej publikací, evidence majetku a cenin)*

odborní pracovníci: PhDr. Vladimír Horpeniak *(historik)*

Mgr. Ivan Lukeš *(zoolog* - ½ úvazku)

Miroslav Buršík *(dokumentace současnosti, fotoarchiv, spolupráce se školami)*

PhDr. Jan Lhoták Ph.D. *(historik, archivář, knihovna)*

Vladimír Vlk *(botanika, geologie a mineralogie)*

administrativní pracovnice: Jaroslava Křížová

pokladna Sušice: Jaroslava Boťchová (ukončení prac. poměru k 31.7.2016)

Dana Holzknechtová (od 1.8.2016)

úklid Sušice: Jana Chmelenská

správce, údržbář, řidič : Antonín Pfeifer

správce a úklid K. Hory: Jana Uxová

správce depozitářů K. Hory a úklid: Pavla Petrášová

správce depozitáře Břežany: Miloš Smetana (½ úvazku)

pokladna, průvodce a správce v Dobré Vodě: Ing. Miroslav Baránek

pokladna, průvodce a úklid v Dobré Vodě: Veronika Rubínková

pokladní, dozor a úklid v muzeu v Železné Rudě: Roman Rudský

pokladní, dozor a úklid v Galerii Kašperské Hory: Jana Weishäuplová

ošetřovatel a krmič v Záchranné stanici : Mgr. Ivan Lukeš (½ úvazku)

Sezónní zaměstnanci od 1. května do 31. října

1 pokladní v Kašperských Horách
3 - 4 osoby na dozor v Kašperských Horách
2 - 3 osoby na dozor v Sušici

V roce 2016 byli tři zaměstnanci muzea oceněni hejtmanem Plzeňského kraje za jejich přínosnou práci v oblasti kultury. Jednalo se o tyto zaměstnance:

Roman Rudský - za příkladný přístup k návštěvníkům a vlastní odborný rozvoj, v muzeu pracuje od roku 2001.
Roman Rudský přišel do muzea v Železné Rudě jako člověk, který se amatérsky zajímal o historii Šumavy a tento svůj zájem během let zúročil. Vlastním studiem především populárně naučné literatury získal řadu vědomostí a odborných poznatků, zejména z historie Železnorudska a šumavského sklářství, které předává návštěvníkům muzea, a ti to oceňují. Kromě jiného například přispívá i populárně naučnými články s regionálními tématy do místního tisku. V muzeu pracuje sám a má na starost vše – provází návštěvníky, poskytuje jim výklad, nabízí publikace s regionální

tématikou a zajišťuje i pořádek v celém objektu. A podle ohlasu návštěvníků to vše dělá k jejich naprosté spokojenosti, jak o tom svědčí reakce i zápisy v návštěvní knize muzea. Velice dobře komunikuje i s vedením města a přispívá tak k oboustranně prospěšné spolupráci mezi muzeem a městem Železná Ruda.

Mgr. Ivan Lukeš - za dlouholetou práci v Záchranné stanici a záslužnou činnost v oblasti ochrany, v muzeu pracuje jako zoolog od srpna 1978.
Zásluhou Mgr. Ivana Lukeše byla v roce 1988 při Muzeu Šumavy založena doslova na zelené louce Záchranná stanice pro handicapované živočichy – tehdy to byla první stanice Čechách. Stál tedy na začátku postupného vytváření sítě záchranných stanic u nás. I když tato stanice není nijak velká a její kapacitní možnosti jsou omezené, bylo v ní za uplynulé období zachráněno několik set živočichů s nejrůznějším poraněním a naprostá většina byla vypuštěna zpět do přírody. A nejedná se jen o malé drobné savce a ptactvo, ale o řadu vzácných a mnohdy dnes již kriticky ohrožených živočichů – kočky divoké, rysa ostrovida, vydru říční, puštíka bělavého, volavku bílou, čápy, krkavce – výčet by byl hodně dlouhý. Jen čápů bylo ve stanici odchováno a vypuštěno několik desítek. Je třeba si přitom uvědomit, že péče o takové živočichy nezná termín pracovní doba nebo svátek, léto nebo zima, ale že se jedná o poskytování péče ve dne i v noci, každý den a po celý rok. A to je možné jen díky mimořádnému nasazení, trpělivosti, obětavosti a zejména velké lásce k přírodě. Také je třeba zmínit jeho rozsáhlou spolupráci s celou řadou institucí a organizací pracujících v oblastí ochrany přírody s nadregionálním přesahem, která vedla k tomu, že kašperskohorská záchranná stanice napevno zakotvila v mysli široké veřejnosti. V neposlední řadě je třeba zmínit i jeho popularizační práci s veřejností, především s dětmi.

PhDr. Vladimír Horpeniak - za dlouhodobou propagaci muzea a přínos v oboru šumavského sklářství, v muzeu pracuje od října 1976 jako historik.
Celý život dr. Horpeniaka je spjat s Kašperskými Horami, kde žije, pracuje a usilovně se angažuje v místním kulturním životě. Odborně se zabývá zejména regionálními dějinami, uměním a kulturní historií. Za dobu jeho působení se sbírkový fond muzea rozrostl o celou řadu cenných přírůstků, například z oblasti lidového a sakrálního umění. Díky jeho kontaktům a spolupráci s výtvarníky má muzeum sice nevelkou, ale velice hodnotnou sbírku regionálního výtvarného umění. Významným způsobem se zasadil také o výzkum a bádání v oblasti šumavského sklářství, kde spolupracoval nejen s našimi předními odborníky, například z Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, ale navázal celou řadu kontaktů i v zahraničí, zejména v sousedním Bavorsku.. Díky tomu se v muzeu podařilo významným způsobem řadou akvizic rozšířit a zhodnotit sbírku skla, která se dnes řadí mezi nejvýznamnější v České republice. Je předním znalcem dějin Šumavy, autorem řady publikací a nesčetného množství popularizačních článků nejen v regionálním tisku. Spolupracuje dlouhodobě s Českým rozhlasem a televizí a tak neustále propaguje nejen Šumavu, ale i muzeum.

Sušice 31.3.2017

MUZEUM ŠUMAVY příspěvková organizace SUŠICE

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka Muzea Šumavy

PŘÍLOHY

Muzeum Šumavy Sušice, příspěvková organizace

Náměstí Svobody 40, 342 01 Sušice, IČ : 00075116
Organizace je zapsaná v Obchodním rejstříku, vedeném krajským soudem v Plzni, pod značkou Pr 748.

Výroční zpráva o svobodném přístupu k informacím za rok 2014

Podle § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších změn, včetně souvisejících zákonů a předpisů, vydávám výroční zprávu o svobodném přístupu k informacím za rok 2014 :

I.

Podle § 18 odst. 1 písm. a)
Počet podaných žádostí o informace: **0**
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti: **0**

II.

Podle § 18 odst. 1 písm. b)
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí: **Nebylo podáno žádné odvolání proti rozhodnutí.**

III.

Podle § 18 odst. 1 písm. c)
Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace: **Žádné rozhodnutí Muzea Šumavy Sušice, p.o. nebylo přezkoumáno soudem.**

Přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení: **Nebyly vynaloženy žádné výdaje.**

IV.

Podle § 18 odst. 1 písm. d)
Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: **Výhradní licence nebyly poskytnuty.**

V.

Podle § 18 odst. 1 písm. e)
Počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení: **Nebyly podány žádné stížnosti podle § 16a .**

VI.

Podle § 18 odst. 1 písm. f)
Další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona: **Nebyly poskytnuty žádné další informace.**

V Sušici dne 14.1.2015

MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE příspěvková organizace

Mgr. Zdeňka Řezníčková
ředitelka muzea

Přehled živočichů přijatých do Záchranné stanice v roce 2016

Poř.č.	Druh živočicha	Datum	Stáří, pohlaví	**Záchranná stanice Kašperské Hory 2016**	Adresa dodavatele	Další osud
1	Labuť velká	2.1.	samec	Zesláblý jedinec	Horažďovice	10.3. vyp.
2	Poštolka ob.	5.1.	samec	Dráty vysokého napětí	Klatovy	stanice
3	Káně l.	8. 1.	?	Zesláblý jedinec	Petrovice	15.3. vyp.
4	Labuť velká	13.1.		Zesláblý jedinec	V. Bor	10.3. vyp.
5	Poštolka ob.	16.1.	samice	Dráty vysokého napětí	Sušice	stanice
6	Hrdlička z.	20.1.	?	Poraněna kočkou	Strašín	stanice
7	Zajíc polní	25.1.		Sražen autem	Dlouhá Ves	úhyn
8	Hýl obecný	11.2.	samec	?	K. Hory	úhyn
9.	Sýc rousný	14.2.	?	Náraz do skla	K. Hory	stanice
10.	Krahujec ob	17.2.	samec	Náraz do skla	K. Hory	17.2. vyp.
11	Poštolka ob.	20.2	samice	Dráty vysokého napětí	Klatovy	utracena
12	Drozd kvíčala	24.2	?	Poraněna dravcem	Petrovice	28.3.vyp
13	Ořešník krop.	27.2.	?	?	Žďánov	28.2. úhyn
14	Pěnkava ob.	1.3.	samice	Kočka ?	Nezdice	15.3.vyp.
15	Straka obecná	4.3.	?	Chycena v kravíně	Dřešín	10.3. vyp.
16.	Sojka obecná	8.3.	?	Neschopná letu	Nezamyslice	15.3. vyp
17	Poštolka obecná.	22.4	samec	Dráty vysokého napětí	Švihov	stanice
18	Kachna bř.	26.4.	samice	Neschopna letu	Horažďovice	15.5. vyp
19.	Potápka roháč	30.4.	?	?	Nezamyslice	15.5. vyp.
20	Kvíčala	6.5.	juv	mládě	Sušice	20.5.vyp
21	Kos černý	6.5.	juv		Sušice	20.5. vyp
22	Zvonek zahradní	8.5.	samec	?	Rabí	úhyn
23	Kvíčala	12.5.	juv	3 ex vyskákaná z hnízda	K. Hory	25.5. vyp
24	Veverka obecná	15.5.	4 juv	Poražený strom	Vimperk	stanice
25	Kuna skalní	17.5.	juv	Mláďata pod dřívím	Stachy	10.7. vyp
26	Lasice hranostaj	18.5	samec	Mládě u přejeté matky	Volšovy	20.6.vyp
27	Kalous ušatý	21.5	?	Mládě	Dl.Ves	30.6. vyp
28	Kos č.	25.5.	juv	3 ex vyskákaná z hnízda	Běšiny	18.6. vyp

29	Zajíc polní	28.5		3juv ex nalezeny psem	Nýrsko	1xúhyn, 2x vyp.
30	Kuna skalní	28.5.	juv	Mládě ve sklopci	Soběšice	15.7. vyp
31	Budníček m.	1.6.	juv		K. Hory	15.6. vyp
32	Netopýr pestrý	5.6.	samec	Nalezen na chodbě	Rabí	10.6. vyp
33	Zmije obecná	6.6.	samec	Transfer se zahrady	Sušice	6.6. vyp.
34	Užovka hladká	7.6.	?	transfer	Rejštejn	7.6. vyp
35	Ťuhýk obecný	12.6.	Juv.	Sražen autem	Dl. Ves	úhyn
36	Psík mývalovitý	14.6.		Mládě v melior. rouře	V. Bor	stanice
37	Veverka ob	16.6.	juv	Vypadlé mládě	Vimperk	stanice
38	Vlaštovka obecná	18.6		4 ex se zničeného hnízda	Strašín	2xúhyn,2x vyp
39	Poštolka obecná	21.6	samec	Dráty vysokého napětí	Klatovy	utracena
40	Poštolka obecná	22.6.	samice	Dráty vysokého napětí	Sušice	stanice
41	Hrdlička z.	26.6	?	Asi dravec	Běšiny	stanice
42	Rorýs	26.6	?	Neschopen letu	Sušice	úhn
43	Konopka ob.	2.7.	samec	Neschopen letu	Rabí	1.8. vyp
44	Poštolka ob.	15.7.		3 juv. odchyceny v silu	Horažďovice	16.8. vyp
45	Poštolka ob.	16.7.	juv		Klatovy	16.8.vyp
46	Krahujec ob	23.7.	samec	Náraz do skla	Hartmanice	24.7. vyp
47.	Křivka ob.	26.7.	samice	Sražena autem	Bohdašice	úhyn
48	Kvíčala	26.7	juv		Mochtín	15.8. vyp
49	Poštolka ob	5.8	juv		Točník	16.8. vyp
50	Zajíc polní	9.8.		Mládě spadlé do sklepa	Nezdice	9.8. vyp
51	Sojka ob	9.8.	juv		Klatovy	15.8. vyp.
52	Rorýs	11.8.	?	Neschopen letu	Klatovy	úhyn
53	Vlaštovka obecná	11.8.	?	Neschopna letu	K. Hory	utracena
54	Jezevec lesní	15.8.	samec	Sražen autem	Žďánov	úhyn
55	Labuť velká	16.8.	samice	Rybářský vlasec	V. Bor	16.8. vyp
56	Čáp bílý	18.8.	samice	Náraz do drátů	Žihobce	úhyn
57	Poštolka obecná	18.8.	samec	Zesláblý jedinec	M. Bor	ůhyn
58	Jestřáb l.	25.8.	samice	Chycena na domácí slepici	Stachy	30.8.vyp
59	Káně lesní	26.8.	?	Sražena autem	Klatovy	stanice

60	Strakapoud velký	6.9.	Samec			úhyn
61	Kos černý	7.9.	samice	kočka	Hartmanice	15.10. vyp
62	Stehlík ob.	7.9.	?	Neschopen letu	Rabí	stanice
63	Poštolka ob.	10.9.	samice	Dráty vysokého napětí	Rejšten	utracena
64	Puštík bělavý	10.9.	?	Zesláblý jedinec nalezen v kravíně	Svojše	11.9. úhyn
65	Straka obecná	11.9.	?	Asi postřelena	Ostružno	11.9.úhyn
66	Tchoř tmavý	13.9.	samec	Chycen do sklopce	Soběšice	13.9. vyp
67.	Srnec ob.	14.9.	samec	Sražen autem	Annín	16.9. úhyn
68.	Brhlík ob.	15.9.	?	Náraz do skla	Sušice	17.9. vyp
69.	Křepelka polní	15.9.	?	Neschopna letu	Soběšice	20.9. vyp
70.	Ježek záp.	18. 9.		5 juv. - matka zakouslá psem	Hrádek	stanice
71	Ježek záp.	19.9	samice	Osiřelé ? mládě dovezeno do stanice	Sušice	stanice
72	Drozd zpěvný	19.9.	?	Sražen autem	Ostružno	stanice
73	Bekasina otavní	25.9.	_?	Neschopna letu	K. Hory	30.9. vyp
74	Káně lesní	26.9	?	Dráty vysokého napětí	Plánice	26.9. utracena
75.	Puštík ob.	29.9.	?	Neschopen letu	Žinkovy	19.10. vyp
76.	Jezevec	30.9.	samice	Sražena autem	Bohdašice	1.10.úhyn
77	Kuna lesní	4.10.	samec	Sražen autem	Srní	utracena
78.	Sojka obecná	5.10.	?	Neschopna letu	Hrádek	20.10. vyp
79	Ježek západní	6.10.	samice	mládě	Rejštejn	stanice
8o	Ježek západní	7.10		3 ex. Juv.	Ostružno	stanice
81	Výr velký	10.10.	?	Odpadní jímka	Sušice	10.10.úhyn
82	Netopýr velký	12.10	samec	Odchycen v bytě	Hrádek	14.10. vyp
83	Plšík lískový	14.10.	samec	Chycen v ptačí budce	Nezdice	14.10. vyp
84.	Kalous ušatý	14.10	?	Chycen ve stodole	Nezamyslice	14. 10. vyp
85	Sýkora modřinka	16.10.	?	Náraz do skla	Sušice	17.10.vyp
86	Kachna divoká	16.10.	samice	Neschopna letu – ryb. vlasec	Sušice	16.10 vyp
87	Poštolka obecná	18.10	samice	Dráty vysokého napětí	Prášily	utracena
89	Pěnkava jikavec	24.10	samec	Neschopen letu	K. Hory	30.10.vyp
90	Ježek západní	26.10	samice		Soběšice	stanice

91.	Drozd kvíčala	28.l0.	?	Sražena autem	Annín	15.11.úhyn
93.	Zvonek zelený	30.10.	samec	Neschopen letu	K. Hory	úhyn
94.	Dlask tl.	5.11	samec	Poraněn kočkou ?	Strašín	stanice
95	Labuť velká	10.11.	samec	Omotán vlascem	Hrádek	10.11.vyp
96	Káně lesní	15.11.	?	Sražena autem	Plánice	utracena
97	Veverka ob.	18.11.	samec	Sražena autem	Annín	úhyn
98	Hýl obecný	21.11.	samice	?	Strašín	stanice
99	Pěnkava ob	24.11	samec	?	Bohdašice	úhyn
100	Sojka obecná	29.11.	?	Asi postřelena	Kolinec	stanice
101	Zajíc polní	4.12.	samec	Sražen autem	Stachy	úhyn
102	Lyska černá	8.12.	?	Neschopna letu	Zbynice	12.12. vyp
103	Kachna div.	15.12.	samec	Neschopna letu	Sušice	17.12.úhyn
104	Brhlík obecný	21.12.	?	Poraněn dravcem?	Petrovice	stanice